71STE JAARGANG No. 8999 ZATERDAG 10 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen.
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Monumentenzorg Curacao

Van Leer schenkt 25 mille

De secretaris van de onlangs opgerichte stichting „Monumentenzorg Curacao" deelt mede, dat de heer Bernard van Leer van het wereld-concern Van Leer's Vatenfabrieken een bedrag van Cf. 75.000 aan de Stichting heeft geschonken, teneinde haar ruime mogelijkheid te bieden met haar werkzaamheden tot het behoud van monumenten van bouwkunst op Curaçao aan te vullen.

Van de zijde der directie van de C.P.I.M. werd reeds eerder toegezegd dat het landgoed Brievengat alsmede het terrein rondom dit landgoed in eigendom aan de stichting zal worden overgedragen.

Verwacht mag worden dat de stichting zo spoedig mogelijk de restauratie van dit prachtige oude landhuis ter hand zal nemen.

De edelmoedige geste van de heer Van Leer stemt het bestuur van de Stichting tot grote erkentelijkheid. Het bestuur vertrouwt dat dit voorbeeld navolging moge vinden.

Het behoud der oude Curaçaose monumenten, kostbaar bezit van ons eiland, is ten volle een navolging van de voorbeelden waard.

Pauselijke zegen voor Kardinaal De Jong

Paus Pius XII heeft zijn Vaderlijke Zegen doen toekomen aan Johannes kardinaal De Jong, aartsbisschop van Utrecht, aldus verneemt United Press in Vaticaanse kringen. Naar verluidt heeft de H. Vader, die zelf herstellende is van een ernstige aanval van gastritis, het verlangen uitgesproken doorlopend op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen in het ziektebeeld van de kardinaal.

De Russische dansgroep „Berjozka" die een tournee door Nederland met een uitvoering in Carré te Amsterdam begon. Een kijkje tijdens de repetities.

Laniel: „Niets ongedaan laten"

Parijs. — De Franse premier Laniel heeft gisteren in een verklaring aan het parlement meegedeeld, dat Frankrijk deze maand naar de conferentie te Geneve wil gaan en „niets" ongedaan laten om een vreedzame regeling te bereiken" voor de zeven jaar oude oorlog in Indo-China.

„De Franse regering heeft echter haar bondgenoten immer duidelijk gemaakt, dat het streven naar 'n vreedzame oplossing niet inhoudt, dat Zuid-oost-Azië de communisten ten prooi moet worden gelaten". „De regering stelt alles in het werk om te Dien Bien Phoe de overwinning te verzekeren en onze militaire inspanning te handhaven met de materiële hulp van de Verenigde Staten", aldus Laniel.

Vietnam zal geen rode dictatuur accepteren

. . Hanoi. — Het Franse bergfort Dien Bien Phoe is nu vijf nachten achtereen niet door de Vietminh aangevallen. De Frans-Vietnamese bezetting heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om de stellingen te versterken terwijl de belegeraar een storingsvuur onderhoudt.

Het artillerie-duel rond Dien Bien Phoe is gisteren „met enige hevigheid" opgelaaid, aldus deelt de Franse legerleiding mede. Het belegerde garnizoen stuurde een peloton uit in Zuidwestelijke richting, maar men ontmoette tot een halve kilometer van het fort geen Vietminh-troepen. De verdedigers, die elk ogenblik een aanval verwachten, blijven hun stellingen versterken.

De regering van Cambodja heeft een communiqué uitgegeven, waarin meegedeeld wordt, dat het parlement van Cambodja het besluit van koning Norodom Sihanoek heeft goedgekeurd om een klacht bij de Verenigde Naties in te dienen over de recente Vietminh-invasie van Noordoost-Cambodja.

Het staatshoofd Bao Dai bepleitte gisteren de ondertekening van twee gescheiden overeenkomsten met Frankrijk; een welke de onafhankelijkheid van Vietnam garandeert en een welke de principes van een vrije samenwerking tussen Vietnam en Frankrijk bevat.

Hij zeide „Wij zullen nimmer een communistische dictatuur accepteren. Wij wensen als vrije burgers te leven. Nooit zullen wij toestaan dat ons land of zelfs een deel daarvan satelliet van China zal worden. Wij wensen een vrije natie te zijn".

Laniel heeft verklaard dat het bewind te Peking de Vietminh geholpen heeft aan artillerie, luchtdoelgeschut en radaruitrustingen, welke bediend worden door Chinese communisten, alsmede honderden in Rusland vervaardigde vrachtauto's, die door Chinese communisten worden bestuurd.

Het drama met de Comets

Vermoeden van sabotage

Rome. — Het Britse vliegdekschip „Eagle" en een torpedojager hebben ter hoogte van Napels zes lijken van inzittenden van de verongelukte Comet „Yoke" uit zee opgevist. Italiaanse vissers vonden nog enkele stoffelijke resten. Uit Londen wordt gemeld, dat het Britse departement van Vervoer het bewijs van luchtvaardigheid van alle Comet toesellen heef ingetrokken hangende het onderzoek naar de oorzaak van de recente ongelukken.

Parijs. — De Franse minister voor de burgerluchtvaart, Paul Devinat, heeft de Franse luchtvaartmaatschappij Union Aeromaritimes des Transportes last gegeven haar twee passagiersstraalvliegtuigen van het type Comet op de grond te houden, met ingang van gisteravond.

Als gevolg van gelijkschijnende omstandigheden bij de verdwijning van de „Yoke" en de bij Elba verdwenen Comet „Yoke Peter" wint in Britse luchtvaartkringen de veronderstelling terrein, dat sabotage in het spel is. Opgemerkt wordt, dat bij beide ongelukken bijna hetzelfde tijdsverloop tussen het uur van vertrek te Rome en de verdwijning ligt; beide toestellen bevonden zich op ongeveer dezelfde hoogte en meldden in hun laatste bericht, dat zij normaal doorgingen met stijgen tot 13.000 meter (de gewone hoogte voor een Comet). Geen van beide zond noodseinen uit, waaruit afgeleid zou kunnen worden, dat het ongeluk zich plotseling voordeed. Het enige geschil is, dat de „Yoke Peter" naar het Noorden en de „Yoke" naar het Zuiden vloog.

De directeur van de B.O.A.C., Sir Miles Thomas, heeft verklaard, dat, „zolang de bouwers van de Comet ons niet kunnen meedelen, dat zij de oorzaak van de ongelukken en de nodige verbeteringen aangebracht hebben, wij geen passagiers meer met deze toestellen kunnen vervoeren".

Truman trekt verklaring in

Kansas City. — Oud-President Truman heeft gisteren te Kansas City op een persconferentie medegedeeld zijn verklaring in te trekken dat de in 1943 door Churchill en Roosevelt gesloten overeenkomst, dat geen van beide partijen de atoombom zou gebruiken zonder de andere er in gekend te hebben, nog steeds van kracht is. Hij zeide dat hem bij het nagaan van de data's en namen ter opfrissing van zijn geheugen is gebleken dat deze overeenkomst sinds 1948 niet meer van kracht is.

Het was tijdens zijn presidentschap dat een nieuwe overeenkomst tot stand kwam die deze bepaling niet meer bevatte.

Theresia Neumann is ernstig ziek

Konnersreuth. — Theresia Neumann, bekend als „gestigmatiseerde van Konnersreuth in Beieren", is levensgevaarlijk ziek. Zij lijdt aan organische kwalen, die tot ernstige bezorgdheid aanleiding geven.

Zomertijd in Engeland

Londen. — In de nacht van Zaterdag op Zondag zal in Groot-Brittannië de zomertijd worden ingevoerd. Om 02.00 uur zullen de klokken 1 uur vooruit worden gezet, waardoor men in Groot-Brittannië, Nederland en andere West Europese landen dezelfde tijd zal hebben.

Grote bevoegdheden voor politie in Brits-Guyana

Georgetown. — De gouverneur van Brits-Guyana, Sir Alfred Savage, heeft een proclamatie uitgevaardigd, welke inhoudt, dat de politie in Georgetown grotere bevoegdheden krijgt bij het optreden tegen ongeregeldheden van politieke aard. Samenscholingen van vijf en meer personen met het karakter van verstoring van de openbare orde, zijn verboden. Men mag geen dodelijke of gevaarlijke wapens dragen.

De maximumstraf voor overtreding van de bepalingen van de proclamatie is een boete van $ 100.— of zes maanden gevangenisstraf.

Ernstige risico's

Een maand geleden was Dien Bien Phoe nog een onbekende plaats. Maar nu staat de naam van deze Indo-Chinese vesting dagelijks met grote letters op de voorpagina's van alle kranten ter wereld. In Dien Bien Phoe, gelegen in de Tongking-delta, 265 kilometer ten Westen van Hanoi, wordt immers momenteel de grootste veldslag geleverd uit de hele zevenjarige oorlog tegen de Vietminh. Een veldslag, die behalve strategische vooral ook politieke betekenis heeft, omdat over enkele weken de conferentie te Génève begint, die o.m. over het lot van Indo-China zal moeten beslissen.

Ook de man, die de troepen van de Franse Unie in deze omsingelde vesting aanvoert, kolonel De Castries, heeft in enkele weken tijds een internationale vermaardheid gekregen, want de heldhaftigheid waarvan deze officier blijk geeft dwingt de grootste bewondering af. De aanvallen van de numeriek zoveel sterkere vijand heeft hij tot nog toe op verbluffende wijze weten af te slaan, hetgeen vooral zo indrukwekkend is als men bedenkt, dat op dit front door de communisten een totale oorlog wordt gevoerd, waarbij zelfs de vliegtuigen van het Rode Kruis, die de gewonden weghalen, niet worden ontzien. Bovendien heeft de rode bevelhebber, general Giap, zijn beste eenheden naar Dien Bien Phoe gestuurd en de ontzaglijke verliezen hebben tot nog toe de Vietminh-autoriteiten niet van het beleg doen afzien.

De oorlog in Indo-China in het algemeen zal door geen van de beide partijen ooit met de wapens beslecht kunnen worden. Een beëindiging van de strijd kan eventueel alleen worden bereikt rond een conferentie-tafel.

Maar ofschoon dus noch de strijdkrachten van de Franse Unie, noch die van de Vietminh een volledige overwinning op de tegenstander zullen behalen, is er wel een militaire beslissing over het lot van Dien Bien Phoe mogelijk. De propagandistische waarde van een verovering van dit bolwerk zou voor de communisten zeer groot zijn. De Sovjet-Unie en Rood-China zouden het feit in de komende internationale vergadering zeker trachten uit te spelen en.... in Indo-China zelf zou de spectaculaire ondergang van Dien Bien Phoe een hoogst demoraliserende uitwerking hebben op de bevolking in de vrije gebieden van Vietnam, Laos en Cambodja. Maar gelukkig geven de jongste berichten over de veldslag alle hoop op een tijdig ontzet en als Giaps krijgers inderdaad het onderspit delven, dan zal het Vietminh-offensief als een boemerang werken. Nog vóór het einde van deze maand zal de moesson een „wapenstilstand" veroorzaken, die eerst in de herfst zal eindigen, zodat de communisten niet veel tijd meer te verliezen hebben.

Intussen heeft de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, zijn grote bezorgdheid geuit over het verloop van de oorlog in Indo-China. En zijn kennelijk opzettelijk vrij vaag geformuleerde uitlatingen hebben sindsdien in diplomatieke kringen aanleiding gegeven tot belangrijke interpretaties. De minister zeide, dat de hele vrije wereld ernstig bedreigd zou worden als de politieke stelsels van Rusland en China aan Zuid-Oost-Azië werden opgelegd. De Verenigde Staten waren, aldus Dulles, van mening, dat tegen deze mogelijkheid in een **verenigde actie** zou moeten worden opgetreden. Hij gaf toe, dat hieraan „ernstige risico's" waren verbonden, maar het gevaar zou over een paar jaar nog veel groter zijn als men nu niet resoluut was. Wat heeft Dulles met de woorden „verenigde actie" bedoeld, zo vraagt men zich af. De Verenigde Staten hebben de strijdkrachten van de Franse Unie tot nog toe steeds in zeer belangrijke mate gesteund, maar Washington heeft geen troepen naar dit oorlogsterrein gezonden. Zou Amerika eventueel — bijvoorbeeld na een mislukking van de conferentie van Génève — toch nog rechtstreeks aan de strijd tegen de Vietminh gaan meedoen, en zouden de Amerikanen willen, dat de Britten hun voorbeeld volgden? De verklaring van Dulles schijnt deze mogelijkheid niet uit te sluiten, hetgeen vooral in Londen terecht tot grote ongerustheid aanleiding heeft gegeven. De „ernstige risico's" waarvan de Amerikaanse staatsman zelf spreekt, zouden wel eens zó groot kunnen zijn, dat ze niet genomen mogen worden. Vooral als een dergelijke „verenigde actie" niet tot Indo-China beperkt bleef, maar zich tot China zou uitstrekken. Nu Dulles ook gezegd heeft, dat de Chinese steun aan de Vietminh angstwekkend veel begint te lijken op een dusdanige actieve deelname aan de strijd, dat vergeldingsmaatregelen tegen Peking nodig zouden kunnen zijn, wordt de affaire-MacArthur van drie jaar geleden plotseling weer actueel.

Geen nieuwe missionarissen meer naar Indië?

Kerkelijke autoriteiten vrezen nieuwe moeilijkheden voor het missiewerk

Een verklaring welke de minister van Binnenlandse Zaken van Indië, Katju, vorige week op een bijeenkomst te Raipur betreffende de buitenlandse missionarissen heeft afgelegd, heeft de vrees van katholiek Indië gewekt dat het nieuwe missionarissen door een wijziging van de Grondwet verboden zal worden in de toekomst bekeringswerk te verrichten.

Tot op heden worden reeds buitenlandse missionarissen, onder wie ook een aantal Nederlanders, niet meer toegelaten, tenzij zij kunnen aantonen dat zij voor sociale, hygiënische of opvoedkundige arbeid onmisbaar zijn. Tijdens de bedoelde bijeenkomst zei de minister dat de thans nog in Indië vertoevende missionarissen inderdaad recht hebben bekeringsarbeid te verrichten, maar de nieuwkomers zullen deze vrijheid niet hebben. Een soortgelijke verklaring legde president Rajendra Prasad af.

Hoewel de katholieken onder leiding van de Kardinaal-Aartsbisschop van Bombay reeds herhaaldelijk bij de regering hebben geprotesteerd tegen de steeds scherper wordende houding tegenover de missionarissen, hebben hun stappen tot op heden geen succes gehad.

Atoom-schuilkelder in Den Haag

Den Haag. — In snel tempo nadert een schuilkelder in Den Haag, volgens de modernste eisen, die ook bescherming zal bieden aan radio-actieve uitstralingen na de explosie van de atoombom, zijn voltooiing.

De kelder, die plaats zal bieden aan 200 personen zal als studie-object en model dienen voor atoomschuilkelders welke eventueel elders in den lande zullen worden ingericht.

Nederlandse delegatie voor Genève

's-Gravenhage. — De Nederlandse delegatie op de conferentie te Genève zal worden geleid door de minister zonder portefeuille mr M. A. H. Luns. De andere Nederlandse gedelegeerden zijn A.W.C. baron Bentinck, Nederlands gezant te Bern, en dr C. L. Patijn, het hoofd van de afdeling internationale organisaties van het ministerie van buitenlandse zaken.

Nieuwe KLM-passagekantoor wordt door door Mgr. Smit ingezegend

Rome. — Het grote nieuwe passagekantoor van de KLM aan de Via Barlarini te Rome zal 22 April worden ingezegend door mgr dr J. Olav Smit, tit. bisschop van Paralus en kanunnik van de St Pieter.

Spaans consulaat te Gibraltar gesloten

Madrid. — Spanje heeft besloten het consulaat te Gibraltar met ingang van 1 Mei te sluiten. Vermoedelijk wordt Britse weigering het bezoek van Koningin Elizabeth aan deze stad te laten deze maatregel genomen wegens de vervallen.

Hitlers parade-auto staat in Amsterdam

Achter Carré in Amsterdam staat de auto, waarin Hitler zich vele jaren lang door een hysterische menigte heeft laten toejuichen. Binnenkort zal dit fenomeen voor het Amsterdamse publiek te bezichtigen zijn. De baten hiervan komen ten goede aan de NIBEG.

Hoewel Hitler zich graag door zijn onderdanen liet bejubelen, vertrouwde hij zijn discipelen toch niet zo erg. Zijn parade-auto was speciaal gebouwd om hem te beschermen tegen elke aanval. De wagen is geheel gepantserd met twee tot drie centimeter dikke staalplaten. De ruiten bestaan uit veertien op elkaar gelijmde glasplaten, die 4 cm. dik zijn. Kogels daarop afgevuurd ketsten terug. Ook aan de onderkant is de wagen geheel gepantserd. Hitler kon bovendien door een druk op een knop zijn eigen zitplaats nog speciaal afschermen. Motor en benzinetank zijn eveneens beschermd en de banden bestaan uit 20 verschillende delen, zodat ze bijna niet lek te schieten zijn. De auto kan 250 km per uur rijden en 900 km aan één stuk rijden, want de benzinetanks kunnen 3000 liter laden.

De zitplaats van de Führer is 13 cm hoger dan alle andere. Der Adolf was namelijk een klein mannetje van 1.65 m.

De wagen is thans eigendom van de Franse vereniging van oud-strijders en oorlogsinvaliden en maakt onder haar auspiciën een reis door Europa. Waarschijnlijk kunnen de Amsterdammers deze paradewagen in Mei zien.

De Gloster-Javelin wordt getest. Een opname, op een hoogte van 15.000 meter, van het nieuwe Engelse delta-vliegtuig de Gloster-Javelin, waarvan drie prototypes bestaan, die in het geheim getest worden.

LAATSTE NIEUWS

W. van Doorne ridder in Gregoriusorde

De heer W. van Doorn, commercieel directeur van de D.A.F., is door Z.H. de Paus benoemd tot ridder in de orde van de Heilige Gregorius de Grote. Woensdagavond heeft mgr. W. Mutsaerts, bisschop van 's-Hertogenbosch, de heer Van Doorne te zijnen huize van deze onderscheiding in kennis gesteld en hem de versierselen op de borst gespeld. De onderscheiding is verleend op grond van de verdiensten van de heer Van Doorne op sociaal en charitatief gebied.

OVEREENKOMST PERZISCHE OLIE GEREED

Londen. — Vertegenwoordigers van acht belangrijke oliemaatschappijen zijn er in Londen in geslaagd een overeenkomst te maken inzake het weer op de markt brengen van Perzische olie. Binnenkort zal een onder Amerikaanse leiding staande delegatie naar Teheran worden gezonden om te trachten het thans drie jaar oude olie-dispuut op te lossen.

Recht tot het Hart

— De reden dat weinig mensen aangenaam zijn in de conversatie is, dat de meesten denken aan hetgeen zij van plan zijn te zeggen dan aan hetgeen anderen zeggen, en dat men niet luistert als men zin heeft om te spreken.

Het Engelse Koningspaar op de Cocoseilanden. De Koningin en de Hertog van Edinburgh begeleid door John Clunies-Ross, de tegenwoordige bestuurder van het eiland, tijdens de rondreis over het eiland.

De Castries, verdediger van Dien Bien Phoe

„Ik heb volledig vertrouwen in hem. Zijn moreel is buitengewoon en zijn zelfvertrouwen ongehoord". Dat schrijft gravin Jacqueline de Castries, de echtgenote van de man die de vesting Dien Bien Phoe commandeert, aan haar oudere zuster Hugette in Parijs. Zij woont zelf in Hanoi, waar ze de gewonde Fransen opzoekt in de hospitalen en waar ze iedereen de moed inspreekt, die haar man bezielt. De 52-jarige kolonel Christian de Castries heeft 34 jaar gewacht op de kans, die hij nu heeft gekregen. Hij heeft gevochten in Frankrijk, Afrika, Italië en Duitsland en dat deed hij met de aanleg en de moed, die een telg van zulk een geslacht taamt.

Want de familie De Castries heeft Frankrijk in vijf eeuwen een maarschalk, een admiraal, acht generaals, vier luitenant-gouverneurs en vijf „chevaliers" van de hoogste adellijke orde der Franse koningen geschonken. Christian de Castries is in Dien Bien Phoe de juiste man op de juiste plaats.

Vergezeld door zijn Marokkaanse adjudant ziet men hem zelfs tijdens de zwaarste artillerie-beschietingen langs de Franse stellingen lopen. Hij weigert nog steeds de voorgeschreven helm te dragen en eigenlijk is zijn rode pet bijzonder geschikt om vuur te trekken. Maar De Castries weet, dat de aanblik van die pet zijn soldaten, die hem „Cri-Cri" noemen, ook moed geeft en daarom zet hij door. Zijn adjudant mag zijn karabijn en zijn stok dragen, maar hij moet ook elke morgen de pantalon van de kolonel voorzien van een messcherpe vouw. Want ook in de slag blijft De Castries héér, glad geschoren en smetteloos van tenue.

Hij is eigenlijk op zijn gemak als er wat te vechten valt. In vredestijd hield hij zich fit door paard te rijden en als zodanig maakte hij in de jaren '30 grote naam. Ook haalde hij zijn vliegbrevet en hij nam deel aan auto-race-wedstrijden.

In de tweede wereldoorlog hield hij met zestig man stand tegen twee Duitse bataljons en dat drie volle dagen nadat de wapenstilstad van kracht was geworden! Viermaal deed hij een poging om uit krijgsgevangenschap te ontvluchten. Driemaal mislukte dat, maar eindelijk kon hij zich bij de vrije Franse strijdkrachten van De Gaulle voegen.

Hij vocht in Noord-Afrika, werd gewond in Italië, verschenen tijdens de gevechten in Duitsland opnieuw ten tonele en verwierf in totaal niet minder dan twintig keer het Croix de Guerre,

Hij veroverde voor de geallieerden Karlsruhe en Freudenstadt als commandant van een eskadron gevechtswagens. Daarbij nam hij persoonlijk de Duitse kroonprins gevangen. Op zijn eigen verzoek werd hij later naar Indo-China gestuurd. Wijlen generaal De Lattre de Tassigny had het tot zijn gewoonte gemaakt beslissingen van De Castries nooit te critiseren. Vier jaar geleden ontmoette De Castries in Biarritz een blonde slanke vrouw, die in Cannes was geboren, en die evenals hij veel van de paardensport hield. Zij traden in het huwelijk. Driemaal is gravin Jacqueline haar man reeds naar Indo-China gevolgd en op 't ogenblik, dat hij voor het oog van een bewonderende wereld stand houdt tegen een drievoudige overmacht, verzorgt zij in Hanoi zijn gewonden. „Stuur nog wat lippenstift en vooral veel eau de cologne", schreef zij aan haar zuster in Parijs. De De Castries vechten elk met hun eigen wapens en allebei hebben zij nog iets bewaard van de oude spreuk in het familiewapen: „Trouw aan koning en eer."

Begraafplaats uit tijd van Herodus gevonden

Jeruzalem. — De „Joodse Wachter" meldt, dat er bij werkzaamheden op de militaire begraafplaats op de Herziberg bij Jeruzalem een spelonk is bloot gelegd, waarin zich delen van menselijke skeletten en scherven van vaatwerk bevonden.

Deskundigen van de archeologische dienst geloven te doen te hebben met een begraafplaats uit de tijd van Herodes.

In het Gemeentemuseum in Den Haag heeft Z. Exc. de minister van Sociale Zaken, J. G. Suurhof, het Florence Nightingale-comité geïnstalleerd. De minister in gesprek met Zr. Emelie van de St Canisius-organisatie en mevr. De Vries—Bruins.

Splitsing Sociale en Economische Zaken dient landsbelang

Willemstad. — Reeds in haar Regeringsverklaring bij de aanvang van haar optreden heeft de huidige Regering met het oog op intensivering van haar sociaal-economische politiek aangekondigd, tot reorganisatie van het Departement Sociale en Economische Zaken te zullen overgaan. Het komt nl. van groot belang voor om de wel zeer uiteenlopende aangelegenhedene welke tot nu toe onder het departement Sociale en Economische Zaken zijn ondergebracht, te doen behartigen door Diensten welke zich, ook voor wat betreft de leiding, geheel kunnen specialiseren.

Vooral nu binnen de Nederlandse Antillen zowel in de sociale als in de economische sector voortdurend van nieuwe overheidsbemoeiingen sprake is, is het Departement Sociale en Economische Zaken een zodanig uitgestrekt terrein gaan bestrijken, dat de uitersten daarvan niet meer in een zodanig verband tot elkaar staan, dat onderbrenging onder een dak langer juist geacht kan worden.

Vanzelfsprekend is deze ontwikkeling niet geheel onvoorzien en werd reeds bij het in het leven roepen van dit departement overwogen of men zou overgaan tot het inrichten van twee dan wel van een gouvernementsdienst.

Daar de werkzaamheden toenmaals een meer uitgebreide opzet nog niet rechtvaardigden, werd tot het laatste besloten met dien verstande, dat onmiddellijk twee onafhankelijk naast elkaar bestaande afdelingen, een voor Sociale Zaken en een voor Economische Zaken, werden ingesteld, waarmede wel duidelijk werd aangegeven dat op elk moment tot de splitsing van dit departement zou kunnen worden overgegaan.

Door de Staten werd in de loop der jaren herhaalde malen gewezen op de wenselijkheid van een actieve welvaartspolitiek en een progressief sociaal beleid. Een middel hiertoe ziet de Landsregering in het instellen van een Dienst voor Economische Zaken en Welvaartszorg en een Dienst voor Arbeid en Sociale Zorg, waardoor elke dienst zich op eigen aangelegenheid meer kan specialiseren en aan de verwerkelijking van eerdergenoemde verlangens kan bijdragen.

Gelet op het bovenstaande is de Landsregering ervan overtuigd, dat de sociaal-economische belangen van de Nederlandse Antillen bij de onderhavige splitsing ten zeerste gediend zijn.

Bestrijdt het leed, dat kanker heet

Willemstad. — Van 23 tot 30 April a.s. zal de Stichting Prinses Wilhelmina Fonds haar jaarlijkse collecte houden ten bate van de kankerbestrijding in de Nederlandse Antillen, in de vorm van verkoop van rood-wit-blauw-oranje strikjes.

Aan de vreselijke ziekte, die **kanker** heet, sterft jaarlijks 18%, d.i. 1/5 deel van alle sterfgevallen. Het is een ziekte, waarvan men de oorzaak nog niet kent en die alleen bij zeer tijdige behandeling te genezen is en wel door operatief wegnemen van het gezwel of door bestraling. Het verradelijke van deze ziekte is, dat de gezwellen in de aanvang geen pijn doen, waardoor de meeste mensen te laat bij de dokter komen en onherroepelijk een pijnlijke dood sterven.

Het Prinses Wilhelmina Fonds stelt zich ten doel de kanker te bestrijden. In Nederland is een kankerinstituut opgericht, waar patiënten verpleegd en wetenschappelijk onderzocht worden. Daarnaast worden geleerden gesteund in hun onderzoek naar de oorzaken en geneeswijzen van kanker. Tevens worden er speciale verpleegsters opgeleid.

Het Prinses Wilhelmina Fonds op Curaçao stelt zich ten doel de minvermogende kankerpatiënten van de Nederlandse Antillen financieel te steunen. De behandelingen zijn meestal kostbaar, omdat de meeste langdurig zijn en gewoonlijk na-contrôle behoeven.

Sinds kort is er op Curaçao een zeer modern bestralingsappraat, zodat de meeste bestralingen hier mogelijk zijn. Behalve de financiële steun maakte het Prinses Wilhelmina Fonds propaganda voor tijdig onderzoek bij het minste vermoeden van kwaadaardige gezwellen.

„Bestrijdt het leed, dat „kanker" heet".

PRESENTIEGELD VERHOOGD

Willemstad. — Een landsverordening is aan de Staten aangeboden, waarin voorgesteld wordt in plaats van „ƒ 2.50 per vergadering voor zoveel betreft de Eilandsraad voor het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden" dit bedrag op ƒ 5.— per vergadering te stellen.

In de Memorie van Toelichting lezen wij o.m., dat de moeilijke vervoersmogelijkheden in dat eilandgebied kosten met zich meebrengen die door het huidige bedrag van ƒ 2.50 niet kunnen worden gedekt.

Banden tussen Haiti en Curacao vernauwd

Willemstad. — Met de ingang van de nieuwe dienstregeling van de KLM per 11 April zal ook haar net met de steeds meer terrein winnende Convair 340 vergroot worden: ook Ciudad Trujillo en Port-au-Prince zullen door deze moderne en snelle machine worden aangedaan, waardoor de snelheid van de verbinding als de vervoersmogelijkheden aanzienlijk zullen toenemen.

Voor de bevolking van de Dominicaanse Republiek en Haïti is de Convair 340 een nog ongekende luxe, en het is daarom dat ook hier de KLM enkele vooraanstaande autoriteiten heeft uitgenodigd om op een gastvlucht mee naar Curaçao en Aruba te komen.

Niet alleen voor de KLM is het belangrijk, dat morgen, Zondag, 17 autoriteiten uit Haïti op Curaçao zullen arriveren: ook voor de onderlinge contacten tussen de eilanden, is dit bezoek zeer waardevol.

In de groep bevinden zich Dr Nelaton Camille (Burgemeester van Port-au-Prince), Jean Jacques (Chef Immigratie), Louis Bertrand (Chef Douane), Kurt Fischer (Consul van Oostenrijk, tevens belangrijk zakenman), David James (exporteur), Mrs. Lee (bloemenexporteur), Zoupim (afgevaardigde Haïtiaanse Voetbalbond), redacteuren van „Le Matin", „La Phalange", „National" en „Nouvelliste", benevens een fotograaf van het Haïtiaanse Touristen Comité en een viertal reisagenten, t.w. Messrs. Martijn, „Magic Island Tours", „Heraux Tours" en de „Southerland Tours".

Wij wensen deze mensen, die van 11 April tot 15 April de gevierde gasten van de KLM zullen zijn op Curaçao en Aruba, een hartelijk welkom toe.

AANGIFTE VAN ZWARE MISHANDELING

Willemstad. — Gisteravond werd bij de recherche aangifte gedaan van zware mishandeling door de vrouwspersoon I.E.P., gehuwd met W.J. contra de vrouw J.A.H. Tijdens een woordenwisseling namelijk was H. haar boekje te buiten gegaan en had een pan met heet water en bonen over het lichaam gegooid van P., die ernstige brandwonden opliep. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

PICNIC VOOR DE OUDJES

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op Tweede Paasdag een picnic worden gehouden voor de Ouden van Dagen, welke onder de hoede zijn van het Wit Gele Kruis. Deze picnic zal gehouden worden in het Hofje bij de ingang van Nieuwpoort.

INSLUIPER ZONDER NAAMKAARTJE

Willemstad. — Bij de recherche kwam een aangifte binnen van insluiping en diefstal van ƒ 42.—. De recherche zal de zaak onderzoeken.

FORD WEER OP DE EERSTE PLAATS

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in de bedoeling van de Ford fabrikanten en distributors om dit jaar de eerste plaats op Chevrolet te veroveren. Volgens de gegevens over de productie van het eerste kwartaal, welke verleden week in de Verenigde Staten zijn bekendgemaakt, heeft Ford weer de leiding ten opzichte van zijn concurrent de Chevrolet. Gedurende deze 3 maanden zijn 369.620 Ford's gefabriceerd terwijl de Chevrolet-productie 358.769 auto's bedroeg.

Dit is niet de eerste maal dat Ford het van Chevrolet wint, gedurende een korte periode in 1952 was dit ook het geval.

Een en ander is ook in Time van 12 April te lezen, waar bovendien een kaart de productie van Ford en andere merken vanaf 1950 illustreert.

Het Richardushuis werd plechtig ingezegend

Santa Rosa. — In intieme kring heeft gistermiddag Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt de plechtige inzegening verricht van het nieuwe tehuis voor Oude Mannen te Santa Rosa. Hierbij waren tegenwoordig Broeder Directeur en Br. Leo, de Zeereerw. Br. Oversten Rigobertus en Chromatius, vergezeld van verschillende medebroeders; de Zeereerw. Fr. Franciscus, missie-overste der Fraters met zijn twee assistenten, Fr. M. Walfried en Fr. M. Andreas Corsini, de voorzitters van het hoofdbestuur en de Stichtingen van het Wit-Gele Kruis met verdere bestuursleden en de oud-Secretaris van het hoofdbestuur, Fr. M. Hippolytus.

Nadat Mons. de kerkelijke inzegening verricht had en de kruisbeelden en de beeldengroep van „Birgen di Rosario", een geschenk van een der weldoeners van het tehuis, had gewijd, bleef het gezelschap nog enige tijd tezamen in de recreatiezaal van het tehuis, terwijl een koele dronk geserveerd werd. Van deze gelegenheid maakte de voorzitter van het hoofdbestuur, de heer E. v.d. Laarschot, gebruik om enkele woorden tot de aanwezigen te richten.

Op de eerste plaats dankte spreker Monseigneur, dat Hij zelf de inzegening had willen verrichten als teken van hoge waardering voor het werk, dat hier tot stand gekomen was en in de toekomst verricht zou worden.

Vervolgens dankte hij de Congregatie der Broeders, die een tweetal leden voor dit werk heeft willen afstaan. Hij richtte zich speciaal tot Br. Directeur en zijn helper en wees er op, dat er een drievoudige taak hen wachtte en wel een hygiënische taak, een verzorgingstaak voor het lichamelijke en als derde en voornaamste taak het geestelijk heil van de oudjes, die hier rust zouden komen zoeken in hun oude dag. Laat ze niet „onbewapend" voor hun Heer en Koning verschijnen als eenmaal het uur van sterven zal slaan.

Hij wenste de Broeders voor deze taak Gods overvloedigste zegen toe.

Hierna vertrok Zijne Hoogw. Exc. nadat Hij Broeder directeur en al zijn helpers veel succes in hun zware werk had toegewenst.

De officiële opening zal plaats vinden op Zondag 25 April des middags om half vijf.

Nordberg betekent voor Curacao een primeur

Willemstad. — Met de „Norinda" van de K.N.S.M. arriveerde dezer dagen een gloednieuwe Nordberg Diesel. Deze is bestemd voor de Overzeese Gas en Electriciteits Maatschappij. Wij vernamen van de heer Smit, opzichter van de O.G.E.M., dat de Nordberg de eerste is van het nieuwe model, dat nu in Amerika wordt gemaakt. Curaçao heeft hiermee een primeur. De Diesel heeft een stroomopwekkingsvermogen van 2500 kw. Hij heeft 16 cylinders en 3.550 pk. Dat het een groot gevaarte is, kan men begrijpen. De kist, waarin de Diesel wordt vervoerd, is 278 x 98 x 110 inches groot.

Maandagochtend zal dit gevaarte van het C.P.I.M. terrein worden vervoerd naar de Centrale van het Electriciteitsbedrijf. Om zes uur denkt men te vertrekken vanaf Post V en men hoopt de enorme kist tegen acht uur bij de Centrale op het Rif te hebben. Het nieuwste model zal, naar wij hopen, goede diensten bewijzen aan de stroomlevering ten behoeve van Curaçao.

DE O.G.E.M. VIJFENTWINTIG JAAR OP CURACAO

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de Overzeese Gas en Electriciteits Maatschappij op 22 April a.s. het heuglijk feit vieren, dat deze maatschappij 25 jaar lang op Curacao is. Natuurlijk zal dit niet ongemerkt voorbijgaan. Men kan rekenen, dat er op 22 April a.s. een groot feest is.

Wij vernamen verder, dat op Piscaderabaai een receptie gehouden zal worden.

WERD VERBLIND DOOR TEGENLIGGER

Willemstad. — Het gebeurt de laatste tijd nog al eens, dat een bestuurder van een auto verblind wordt. Gisteravond omstreeks half twaalf viel er weer een slachtoffer. Het was de bestuurder van een bestelauto, die verblind werd door een tegenligger, hij bleef teveel in het midden van de weg rijden en schoof langs een grote autobus. Flinke schade.

Verder meldde de verkeersafdeling vijf lichte aanrijdingen.

VAN HET FILMDOEK

In *Cinelandia* draait dit week-end de roomkleurige kleurenfilm "Meet me at the fair", een film, die zijn oorsprong vindt in het verleden, waarvan de ouderen zeggen, dat het toch véél gezelliger was dan nu. De film geeft de bevestiging van deze wijsheid, het was er gezelliger, romantischer en ook stijlvoller. De ontsnapping van het weesjongetje, dat zo'n mooie stem heeft, de liefdesaffaire, die daarmede nauw verbonden was en alle andere bijkomstigheden, die in deze film een rol spelen, zijn van de ouderwetse liefelijke stempel. Een film met goede muziek, een happy-end en alles wat de verleden tijd aan romantiek te bieden heeft.

Een bezoek aan Cinelandia lijkt ons dit week-end zeker wel verantwoord.

In *Roxy* draait "Bloodhounds of Broadway", er komt geen druppeltje bloed aan te pas maar wel veel vrolijkheid, charme en pittige muziek met een scenario, dat alleszins aanvaardbaar is. Ook hier ontbreekt het happy end niet. Een film voor liefhebbers van goede shaw en muziek, onderhoudend, boeiend en komische nootjes welke het geheel doorspekken.

In *West-End* draait "Sombero", een spèctaculair geheel met de beroemde Pierre Angeli — die nu voor Amerikaanse filmaatschappijen werkt — in de hoofdrol. De film heeft een sterk folkloristische inslag, het verhaalt van het wel en wee van een Mexicaans stadje met zijn genoegelijkheden en ongenoegelijkheden, van zijn liefde, hartstocht en haat, van hanen — en stierengevechten. Het geheel werd in kleuren doorstrengeld met allerlei amoureuze infiltraties van degenen die elkaar willen hebben, elkaar niet kunnen of mogen krijgen om tenslotte toch te bestemder plaatse in de armen te vallen, van diegenen, waarvan Jan Publiek van te voren met zijn klompen kan aanvoelen, dat het zó lopen moet. Een aantrekkelijke film, vol vertier.

Wandtekeningen Opera Bar

Willemstad. — Reeds eerder, om precies te zijn in onze editie van Zaterdag 30 Januari jl., schreven wij over de nieuwe Operabar in het hartje van de stad. In ons verslag schreven wij, dat de stijl zeer gedurfd was, meer Europees dan tropisch. De muurschilderingen waren toen nog niet aangebracht, dit zou later gebeuren, daar hier nog een hoop voorbereidend werk aan vooraf ging. Gistermiddag zijn wij even een kijkje gaan nemen, waarbij de heren Alexeenko, de eigenaar de heer L. van der Ree, ons ontvingen.

De muurschilderingen zijn op triplex getekend en aan de wal bevestigd. (Dit werd gedaan omdat er teveel salpeter in de muren zit, zodat na enkele jaren weinig overgebleven zou zijn van de wandschilderingen.) Whiskey Vat 69 heeft waarschijnlijk nog nooit zo'n originele propaganda gehad als nu in de Operabar. De figuur Satier, aan beide zijden twee schonen, zijn kennelijk „onder de invloed" van de 69, op vrolijke wijze uitgetekend. Vooral in het gezicht van Satier kan men vele karaktertrekken ontdekken.

De sloep met zeerovers, eveneens genietend van de reeds genoemde bekende whiskey, doet ietwat komisch aan. Alexeenko heeft met deze schilderingen een mooi werk verricht en al is het dan maar met propagandistische opzet, het wordt gewaardeerd.

Curaçao heeft reeds veel kunstenaars op bezoek gehad en altijd maar weer trekken deze mensen verder op. Ook de heer Serge Alexeenko gaat Curaçao verlaten. Hij heeft namelijk een contract aangeboden gekregen van een onderneming in Venezuela, die zich specialiseert in het bouwen van villa's en landhuizen. Dit zijn eigenlijk de specialiteiten van Serge Alexeenko, die hierom ook in het buitenland bekendheid heeft verworven.

De architect is vol goede moed en erg optimistisch omtrent zijn nieuw arbeidsterrein. „Het is een land, waar nog vele mogelijkheden open zijn, alleen moet men aanpakken", zo vertelde de architect ons nog. En de werklust straalde uit zijn ogen.

Wij wensen de heer Alexeenko veel succes in Caracas en geloven zeker, dat hij nog vele malen aan „nos dushi Corsou" zal terugdenken.

WIELRIJDER AANGEREDEN

Willemstad. — Omstreeks half tien gisteravond werd op de Churchillweg ter hoogte van Dein een wielrijder aangereden door een autobus. Het slachtoffer werd met (vermoedelijk) een hersenschudding naar het Sanatorium overgebracht. De oorzaak van deze aanrijding was, dat wielrijder vermoedelijk van links naar rechts de rijweg wilde oversteken.

Verkeersafdeling naar Rio Canario

Willemstad. — Blijkens een advertentie elders in dit blad, zal de Verkeersafdeling van de Politie a.s. Maandag naar haar nieuwe kantoor verhuizen op Rio Canario. Zoals wij reeds eerder meldden, wordt daar in de nabije toekomst de gehele Mobiele Brigade „geconcentreerd". De Verkeersafdeling zal in haar nieuwe behuizing zeker beter af zijn, daar Rio Canario gunstiger gelegen is voor het dienen als centrale post. Het telefoonnummer wordt eveneens gewijzigd, *het wordt 3344*. Dus het nummer 2224 komt hierbij te vervallen.

De plaatsruimte, die daardoor vrij komt in het Hoofdbureau, zal tijdelijk worden gebruikt voor het onderbrengen van de verschillende afdelingen, voornamelijk administratie. Reeds op de begroting 1954 zijn gelden uitgetrokken om de behuizing van de politie aan te passen aan de aanbevelingen, welke in het rapport Mourik Broekman zijn gesteld.

Ook zal het Hoofdcommissariaat losgeweekt worden van de plaatselijke administratie. De administratie zal voorts worden gesplitst in twee delen, namelijk in plaatselijk en hoofdelijk. De hoofdcommissaris is de chef van de gehele politie, terwijl de commissaris hoofd is van de plaatselijke politie. Te zijner tijd zal met de verbouwing van het politiebureau worden aangevangen.

GOUVERNEUR VOOR PASEN THUIS?

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in de bedoeling van de Gouverneur om vóór Pasen terug te keren naar de Nederlandse Antillen.

Shell benzine wordt „gedoopt"

Belangrijke verbetering in benzine binnenkort verwacht

Een typisch voorbeeld van het falen der bougies. Parelvorming en brugvorming op bougie-electroden, waardoor geen vonk meer overspringt of, (zoals ook voorkomt) kortsluiting optreedt.

Willemstad. — Nu binnenkort ook ten onzent Shell benzine met ICA verkrijgbaar zal zijn, zullen wij een en ander vertellen over de ontwikkeling van ICA door de Koninklijke/Shell Groep en de technische werking er van.

De aanleiding tot de onderzoekingen welke tot de ontwikkeling van ICA hebben geleid, was het probleem van bougievervuiling, dat in de vliegtuigindustrie vele jaren zorgen veroorzaakt heeft. Dit verschijnsel veroorzaakt niet alleen hoge onderhoudskosten en onvoorziene vertragingen, maar kan onder zekere omstandigheden ook gevaarlijk zijn. Gedurende de tweede wereldoorlog werd het probleem in het bijzonder acuut. Dit was voor de Koninklijke/Shell Groep aanleiding, de mogelijkheden te onderzoeken tot ontwikkeling van verbeterde spoelmiddelen ter verwijdering van de loodstoffen, welke in de verbrandingsruimten van vliegtuigmotoren achterblijven als gevolg van de sterk gelode vliegtuigbenzine. De bestaande spoelmiddelen waren in staat 97 á 98% van het lood, dat met de brandstof in de motor gebracht werd, via de uitlaat te verwijderen, en het probleem was dus om de verwijdering van de laatste 2 á 3% te bewerkstelligen.

De pogingen om verbeterde „scavengers" te produceren, welke in staat waren om deze critieke 2 á 3% te verwijderen, bleken echter weinig beloften in te houden. Kort na het einde van de oorlog werd daarom geconcludeerd dat een geheel nieuwe benadering van het probleem noodzakelijk was om tot resultaten te komen.

In plaats van te trachten de resterende loodstoffen te verwijderen, stelden de Shell-researchwerkers zich nu ten doel de stoffen chemisch om te zetten in een vorm waarin zij minder moeilijkheden zouden opleveren. Deze gedachte heeft geleid tot de succesrijke ontwikkeling van ICA.

Voordat een wijziging in de chemische structuur van de vervuilingsproducten kon worden bestudeerd, was het uiteraard van grote betekenis de aard van deze vervuilingsproducten te kennen. Röntgen-onderzoek vormde de sleutel tot het vaststellen van hun chemische structuur.

Ook werden de vervuilingsproducten welke voorkwamen op de bougie-isolatoren, op hun physische en electrische eigenschappen onderzocht.

Na voortgezet onderzoek bleek, dat door toevoeging van tricresylphosphaat aan de brandstof de loodstoffen konden worden omgezet in loodphosphaten welke een hoger smeltpunt en een hogere electrische weerstand hebben dan de stoffen welke normaal in de isolator-vervuilingsproducten worden aangetroffen. Daardoor smolten zij niet langer onder hoge belasting en bovendien werd het weglekken van de stroom via de vervuilingsproducten voorkomen, zodat de bougie op de juiste wijze kon functionneren.

In de laatste jaren werden zowel in de militaire- als in de civiele luchtvaart uitgebreide proeven genomen met Shell-vliegtuigbenzine, bevattende tricresylphosphaat, dat een bestanddeel is van ICA. Deze proeven zijn van zeer nabij geobserveerd door motor- en bougiefabrikanten, die enthousiast waren over de resultaten, met het gevolg dat door hen het gebruik van ICA werd aanbevolen voor motoren waarvan de bouw zowel als de bedrijfsomstandigheden het vervuilen van de bougies in de hand werkten. In Korea werd dan ook op grote schaal brandstof welke ICA bevatte gebruikt, waardoor een aanzienlijke vermindering van de risico's van motordefecten kon worden bereikt.

Ook auto's

Het succes met ICA in het overwinnen van bougie-moeilijkheden in vliegtuigmotoren leidde vervolgens tot een studie van het gebruik van deze doop in de brandstof voor automobielmotoren.

Wanneer bepaalde moderne motortypen onder lage belasting werkten, b.v. bij stads-rijden en daarna opgevoerd werden tot snelwegomstandigheden, functionneerden de bougies onregelmatig of in het geheel niet, een verschijnsel dat in wezen gelijk stond met de moeilijkheden in vliegtuigmotoren ondervonden.

Uitvoerige proefnemingen met benzine, bevattende ICA, bewezen, dat deze doop eveneens effectief was in het opheffen van bougiestoringen in automobielenmotoren. Zelfs wanneer een bougie al vervuild was met stoffen uit gewone benzine, werd bij gebruik van brandstof met ICA de goede werking in het algemeen hersteld. Bleek dus dat het gebruik van ICA eveneens een gunstig resultaat opleverde in automobielmotoren, in de loop van het onderzoek werd bovendien aangetoond, dat ICA een zeer bijzondere uitwerking had op de door vuilafzetting veroorzaakte voortijdige ontsteking. Men werd er zich van bewust, dat de voordelen van het gebruik van ICA als gevolg van deze werking ten minste even groot, zo niet groter waren dan de uitwerking op bougie-vervuiling.

Voortijdige ontsteking was een oude vijand, reeds tijdens de eerste wereldoorlog bekend als een ongewenst verbrandingsphenomeen, dat in wezen verschilt van detonatie.

ICA rekent af met voortijdige ontsteking, veroorzaakt door vuilafzetting.

Wanneer de motor loopt op brandstof met ICA, zal deze doop zich verbinden met het lood en verbindingen vormen van lood en phospor, welke de daling van de gloeitemperatuur van koolstof ongedaan maken. Dientengevolge maakt ICA de vervuilingsproducten onbrandbaar, zodat deze niet gaan gloeien en dus geen voortijdige ontsteking kunnen veroorzaken.

Na 600 km

Het is niet noodzakelijk, dat de motor van het begin af aan op brandstof welke ICA bevat, gelopen heeft om beter te kunnen functionneren, omdat het latere gebruik van ICA alsnog de loodstoffen, welke reeds in de vervuilingsproducten voorkomen, zal omzetten. Natuurlijk kost dit enige tijd, maar de uitwerking zal zeker merkbaar zijn na 600 á 800 km, hetgeen ongeveer overeenkomt met twee tankvullingen aan brandstof. Vaak zal de uitwerking echter reeds sneller blijken.

Voordat Shell-benzine met ICA op de markt werd gebracht, werd gedurende achttien maanden ruim 1½ millioen kilometer door 79 personen- en vrachtautomobielen op deze brandstof afgelegd. Deze proeven op grote schaal bewezen, dat de genoemde voordelen volledig verwezenlijkt werden en dat ICA met het grootste vertrouwen aan het publiek kon worden aangeboden.

Heeft de nieuwe benzine een hoger octaangetal?

Het octaangetal ondergaat geen wijziging door de toevoeging van ICA.

Waarom moet men twee keer tanken voordat men het verschil constateert?

In een motor die tot dusver op een willekeurige benzine zonder ICA heeft gedraaid, is een zekere aanslag ontstaan die kan gaan gloeien en die oorzaak kan zijn dat de bougie geen vonk geeft. Om deze aanslag te veranderen in chemische en physische eigenschappen, zodat deze niet meer kan gloeien en dat wel een vonk optreedt bij de bougie, is een zekere hoeveelheid ICA nodig die gedurende een zekere tijd op deze aanslag in moet werken. Dat is de reden dat men twee keer een tankvulling moet hebben gebruikt, doch dan zeer zeker duidelijk merkt dat men vooruit is gegaan met de betreffende motor.

Heeft ICA enig effect op de levensduur van de kleppen?

De levensduur van de kleppen wordt op geen enkele wijze door de toevoeging van ICA aan de brandstof beïnvloed.

Wat denken de motor-constructeurs van ICA?

Zij juichen de komst van deze doop beslist toe, omdat, nu de barrière van de voortijdige ontsteking is weggenomen, de weg vrij is naar nog hogere compressie-verhoudingen, hetgeen voor de automobilist meer vermogen en meer kilometers per liter betekent.

Beschikt alleen de Shell-Groep over ICA?

De toepassing van ICA als doop toegevoegd aan benzine is door de Koninklijke/Shell Groep in alle landen gepatenteerd of patent is aangevraagd.

Onderwijsperikelen

Zullen gelden alsnog worden opgebracht?

Willemstad. — Toen de Eilandsraad van Curaçao doende was met grote meerderheid van stemmen rauwelijks te besluiten een bedrag ad ƒ 600.000 — af te voeren van de post scholenbouw welke o.a. verband hield met de omzetting van de A scholen in B scholen, werd door de Voorzitter, Gezaghebber M. P. Gorsira, met klem van redenen aangedrongen op rustige beschouwing. Terecht merkte hij op, dat de Eilandsraad niet overhaast te werk diende te gaan, aangezien de belangen van het eilandsgebied niet gediend waren met het afvoeren van posten, waarvan men moeilijk de consequenties kan voorzien.

Daags na de behandeling van de Begroting heeft Gezaghebber Gorsira de Eilandsraad gewezen op de artikelen 84 en 110 van de Overdachts Landsverordening L. O. Bedoelde artikelen schrijven imperatief voor, dat indien de Eilandsraad gelden weigert voor de exploitatie der school en de daarmede samenhangende kosten van stichting en inrichting van een gebouw voor deze school, de raad van deze weigering bij een met redenen omkleed besluit mededeling doet aan de Gouverneur (art. 84)

Art 110 schrijft deze procedure voor t.a.v. de omzetting van een gesubsidieerde school in een van hoger of ander type.

Bedoelde beschikking van de Gezaghebber werd naar de Afdelingen verwezen en in studie genomen. De onderwijscommissie, van de Eilandsraad, die tijdens bedoelde openbare raadsvergadering werd ingesteld, heeft zich ook met deze aangelegenheid beziggehouden.

De Raad stelt zich op het standpunt, dat bedoelde procedure niet behoeft te worden gevolgd, omdat de Raad van mening is, dat hij de gelden niet heeft afgevoerd doch hoogstens aangehouden, teneinde de Schoolbesturen te dwingen mee te werken aan de bezuiniging van het onderwijs.

Wij mogen hieruit gevoegelijk de raad en binnenkort toe over zal gaan bedoelde gelden alsnog Supletoir op te brengen.

Nader vernemen wij nog, dat de Landsministers van Onderwijs, de heer J. H. Sprockel, de Inspectie van Onderwijs verzocht heeft een rapport samen te stellen om na te gaan welke gevolgen dit afvoeren der gelden eventueel zou kunnen hebben. Bedoeld rapport is inmiddels gereed gekomen en moet — indien wij goed ingelicht zijn —, het advies inhouden om de gelden alsnog te voteren.

Arte Arubano

Tentoonstelling van eigen werken

Er is een comité gevormd tot het inrichten van een tentoonstelling van op Aruba gemaakte tekeningen en schilderijen. Deze tentoonstelling zal worden gehouden in de eerste week van Mei in een der zalen van het gebouw van de Sociedad Bolivariana en de opzet ervan is het schilderen als hobby en vrije tijdbesteding aan te moedigen door te laten zien wat er nu reeds door verschillende amateurs gepresteerd wordt.

Het comité, waarin zitting namen de Dames Mevrouw Schlagter, Mejuffrouw van Klinken en Mevrouw Ben en de Heren Steenmijer, Dr. Schlagter, Kemmink, Stam, Dumaine, Beaujon, Martis en G. Schagen, heeft voor het inrichten de medewerking ingeroepen en verkregen van de Curaçaose tentoonstelling Nos Arte, welke organisatie een dertigtal doeken van de laatste Nos Arte tentoonstelling zal zenden. Verder zijn er al toezeggingen van tal van Arubaanse schilders binnen om enkele doeken te sturen.

Het accent van de tentoonstelling ligt, als gezegd, op het schilderen als hobby. De commissie hoopt dat velen met schilderstukken en tekeningen zullen komen, van wie het nog NIET bekend was, dat zij schilderden.

Mogelijk dat er tal van „stille" schilders zijn, die door hun voorbeeld anderen kunnen aanmoedigen.

Een ieder die schildert of wel eens geschilderd heeft, wordt nu verzocht inzendingen in te leveren bij de ARUBA BOEKHANDEL.

Alle ingeleverde stukken worden geëxposeerd; de enige beperking is, dat per inzender niet meer dan TWEE STUKKEN mogen worden ingediend.

De inzending sluit op 27 April as. De commissie wekt alle schilders en tekenaars op zo spoedig mogelijk te exposeren werken in te dienen. Het gaat er niet om „hoge kunst" bijeen te brengen. Elk stuk, ingelijst of zonder lijst, is welkom.

Gehoopt wordt, dat degenen, die nog oudere stukjes bij anderen weten, hun vrienden en kennissen zullen opwekken stukken in te sturen. De commissie zal geen keuze doen, maar alle ingezonden stukken in de tentoonstelling opnemen.

Eenieder wordt verzocht mee te werken, opdat de tentoonstelling een succes wordt en getuigenis kan afleggen van wat Aruba presteert met het schilderen.

Bootwerker op onverklaarbare wijze te water geraakt

Willemstad. — Gisteravond kwam het alarmerende bericht binnen, dat tijdens het laden van een schip een bootwerker te water was gevallen. De Havenpolitie, te weten de heren Valkenberg en Meijer, togen direct naar de plaats van het ongeval op de nieuwe werf, bij de Motetwerf. Bij aankomst vonden zij reeds de agenten van het Brionplein Brugman en De Windt bezig met het dreggen. Omstreeks half één slaagde men erin het lijk te bergen. Het slachtoffer bleek te zijn Hilario Evangelisto Thomas, oud 33 jaar, wonende te Colon 65.

Na een ingesteld onderzoek bleek, dat Thomas met andere collega's bezig was het Amerikaanse vrachtschip „Adabella Lykes" te laden met telefoonpalen. Op onverklaarbare wijze is Thomas te water geraakt. Een tweede bootwerker, die op dezelfde lichter CHC 88, waarop ook Thomas werkte, aanwezig was, is nog te water gesprongen, doch daar het ter plaatse zeer donker was, waren zijn reddingspogingen vruchteloos. Van het gebeuren werden het O.M. en inspecteur Y. Taconis op de hoogte gesteld. Op last van het O.M. werd het lijk naar het St Elisabethgasthuis overgebracht voor het verrichten van sectie.

Curacaos phosphaat kan dienen voor atoombommen

Willemstad. — Een van de voornaamste bij-industrieën op ons „olie"-eiland is de ontginning van Phosphaat op Newport. Van dit product is ons tot nog toe als vrijwel uitsluitende betekenis bekend dat het dient voor de fabricage van kunstmest. Het nummer van „Time" van 12 April opent echter in een artikel onder het hoofd „De Schat-jagers" een geheel nieuw en, wij mogen wel zeggen, overweldigend perspectief voor dit product. Het lijkt om daarom nuttig deze publicatie voor zover ze hier betrekking op heeft, onder de aandacht van onze lezers te brengen.

„In de zanderige vlakten van Florida (U.S.A.) bij Bartow heeft de Automatic Energie-Commissie vorige week het gordijn weggetrokken voor een geheimzinnige kleine fabriek, die verscholen ligt achter de grootste Phosphaat-fabriek van de wereld. De moeder-fabriek is de „International Minerals Chemical Corp., een nieuwe onderneming van 15 millioen dollar, die jaarlijks 40.000 ton kunstmest een 120.000 ingedriënten voor vee-voer kan produceren. Achter een versperring van prikkeldraad is de International Minerals & Chemical doende, commercieel verantwoorde hoeveelheden uranium van hooggehalte te vervaardigen als bij-product van Phosphaat.

De productie-methode is geheim maar de A.E.C. heeft meer dan 1 millioen dollar bijgedragen om International Minerals te helpen zijn methode te uit te werken, waardoor de groene zalfachtige uranium stof uit Phosphaten wordt getrokken (waarschijnlijk door zeewater in de rotsen afgezet).

Uranium uit Phosphaten te winnen is niets nieuws. De geleerden kenden deze mogelijkheid reeds jaren lang, maar productie op grote schaal is altijd te duur geweest. De International Minerals is er echter in geslaagd de oude idee nieuwe dividenten te doen betalen, doordat ze een nieuwe methode heeft ingevoerd en doordat ze uranium een bijproduct maakte van haar normale fabricage. Florida heeft door zover bekend de rijkste Phosphaat voorraden van de wereld en de A.E.C. beweert, dat, indien ze vakkundig verwerkt worden het uranium dat er uit gewonnen wordt, kan concureren met dat van de Colorado-ertsen".

Mordi Maduro voor sportzaken in West-Europa

Nederlands Elftal zal spelen tegen Curacao (2 maal) tegen Surinaams team en tegen Aruba

Schiphol. — Gisterenavond laat is op Schiphol aangekomen Mordy Maduro, voorzitter van de Curacaose Voetbalbond, die enige tijd in Europa zal verblijven. De consul van de C.V.B. in Nederland J. J. Lioni was o.a. ter verwelkoming aanwezig.

De heer Maduro zal met het bestuur van de KNVB besprekingen voeren over de details van het tournee van het Nederlandse Bondselftal deze zomer naar Curaçao en Aruba. Vandaag vliegt de heer Maduro door naar Wenen om morgen de belangrijke landenwedstrijd Oostenrijk-Hongarije bij te wonen. Op 15 April keert hij naar Amsterdam terug.

Later zal de heer Maduro o.a. een langdurig bezoek aan Spanje brengen. Het ligt in zijn bedoeling om op 24 Mei te Madrid aan te komen en op 7 Juni in Barcelona te zijn. Verscheidene Spanse Clubs zijn in de afgelopen jaren naar Latijns-Amerika geweest. De heer Maduro wil contacten opnemen met Spanse officials.

Op 11 Juni reist de heer Maduro door naar Zwitserland. Hij zal te Bern verblijven, het organisatie centrum van de wereldkampioenschappen voetbal, welke tot 4 Juli in dat land zullen worden gehouden. De heer Maduro zal deelnemen aan het FIFA-congres te Bern.

Via Parijs en Den Haag zal hij op 16 Juli per vliegtuig terugkeren.

De heer Mordy Maduro deelde nog mede, dat het doel van de reis van een Nederlands Bondselftal naar de Antillen is de vriendschapsbanden te versterken en te pogen het technische peil van het Antilliaanse voetbal te verhogen..

Er zullen drie wedstrijden worden gespeeld tussen 22 Juli en 5 Augustus en wel op Curaçao tegen twee Curaçaose teams en tegen een Surinaams elftal en dan als vierde wedstrijd op Aruba een ontmoeting tegen een Arubans elftal De verwachting is — aldus de heer Maduro — dat zowel het Rifstadion op Curaçao als het Wilhelmina-stadion op Aruba uitverkocht zal zijn.

Er zullen 20 Nederlandse spelers de trip meemaken, alsmede een delegatie van de KNVB en eventueel een scheidsrechter, waarover later nog onderhandelingen tussen Maduro en de KNVB zullen worden gehouden.

Behalve in Spanje hoopt de heer Maduro ook elders contact te kunnen leggen met voetbalclubs om deze te bewegen voor een bezoek aan de Antillen. Dit geldt o.a. voor de club Toulouse, welke in Augustus een bezoek aan Venezuela zal brengen.

Over de kansen van de Antilliaanse elftallen tegen het Nederlandse bondselftal zeide de heer Maduro dat de Antilliaanse spelers bepaald vooruit zijn gegaan, dank zij ook de nieuwe Braziliaanse trainer Pedro Celestina da Cunha vroeger rechtsback van Brazilië, over wie officials en spelers na drie maanden training zeer tevreden zijn.

Het Intern. Studenten Tournooi

Indonesie won ván de Antillen

Amstelveen. — Onder ideale weersomstandigheden is op het A.M.V.J.-terrein te Amstelveen het internationale studentenvoetbaltournooi begonnen, dat in Januari moest worden uitgesteld wegens strenge vorst. De Amerikanen verschenen niet, daar zij door examens geen elftal op de been konden brengen.

In de eerste wedstrijd won Nederland met 2—0 van Suriname.

Indonesië, dat zich duchtig op deze wedstrijden heeft voorbereid, won na een slechte wedstrijd met 1—0 van de Antillen door een doelpunt van Lalisang.

De Nederlandse studentenvoetbalploeg won met 2—0 van Indonesië en met 3—0 van de Antillen, waardoor Nederland het internationaal tournooi won.

SCHEEPVAART IN CIJFERS

Oranjestad. — Gedurende Maart liepen op Aruba binnen 511 (vorig jaar 507) schepen met een tonnenmaat van 2.671.447 (vorig jaar 2.686.207). Hiervan waren 394 tankers (416) met 2.420.136 (2.427.296), 59 stoom- en motorschepen (55) met 249.079 B.R.T. (257.510) en 58 zeilschepen (36) met 2.232 B.R.T. (1.401.)

ONVERZICHTIGE JEUGD

Willemstad. — Het blijft maar doorgaan met het onvoorzichtig oversteken van de jeugd. Gistermiddag viel bijna weer een slachtoffertje. Een vierjarig jongetje stak op de Schottegatweg ter hoogte van Wishi de weg over en werd gegrepen door een personenauto. Gelukkig liep alles goed af, het ventje bekwam alleen enige schaafwondjes. Het is echter noodzakelijk, dat de ouders en schoolonderwijzeressen de kinderen op het hart drukken vooral goed uit te kijken voordat zij de straat over steken.

ARUBA

ONOPLETTENDHEID!

Oranjestad. — In de Nassaustraat vond een aanrijding plaats tussen autobus A-1365 en personenauto A-502. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor terwijl de totale schade ongeveer ƒ 150.— bedraagt. Oorzaak: Onoplettendheid van de bestuurder van de autobus.

ZIJN UW REMMEN IN ORDE?

Oranjestad. — Op de Hoofdverkeersweg te Savaneta vond een aanrijding plaats tussen de twee personenauto's A-3094 en A-2471.

Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor. De schade ongeveer ƒ 250.— bedraagt. Oorzaak: Vermoedelijk niet goed werken van de voetrem van auto A-2471.

HET NIEUWE BESTUUR VAN DE LIONS

Oranjestad. — Het nieuw gekozen bestuur van de Lions ziet er nu als volgt uit: Theo Hese President, Wim Scholl 1ste vice president, Makki Arends 2de vice-president, Aart In 't Veld 3de vice president, José Walfenzao secretaris, Claudio Maduro penningmeester, Tommy Pietersz Tail Twister en Cai Juliao Lions tamer.

Directors voor twee jaar werden Erwin Oehlers en Alfonso Mirep. Voor een jaar werden gekozen Tommy Quinn en Monty Maduro, terwijl de heer Joe d'Aguiar als past president deel uit maakt van het nieuwe bestuur.

FILMLIGA HAD SUCCES IN DE VEER THEATER

Oranjestad. — Gisteravond draaide de Filmliga haar programma voor het eerst af in het de Veer Theater. De zaal was voor driekwart bezet, hetgeen voor een film die midden in de week gedraaid wordt een succes genoemd mag worden. Over de films Open Venster en Seul dans Paris werd reeds veel geschreven en dat de voorstelling door de aanwezigen gewaardeerd werd, viel duidelijk op te merken.

Verscheidene nieuwe leden gaven zich op, zodat de Filmliga wel van een dubbel succes mag spreken.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

DE WAARHEID RONDOM HET VLIEGVELD VAN BONAIRE

„De heer Gerharts is tegen een aantijging in het geweer gekomen" en hij heeft een circulaire dd. 7 April doen uitgaan aan al diegenen, die de bedoelde lijst hebben getekend zoals wij gisteren in de plaatselijke pers hebben kunnen lezen.

De vraag is juist: wie zijn degenen, die de bedoelde lijst inderdaad hebben getekend?" De heer Gerharts heeft in zijn publicatie mijn bewering, dat verschillende van de handtekeningen onder de lijst niet afkomstig zijn van de hand van diegenen, wier naam daarop voorkomt, hiermede bevestigt.

Hij erkent immers, dat daarop handtekeningen staan van mensen die niet kunnen schrijven. Wie heeft dan een gefingeerde handtekening in hun naam geplaatst op de lijst? Hebben betrokkenen daarvoor toestemming verleend, of werd hun naam misbruikt?

De heer Gerharts beweert te hebben gehandeld in het belang van de arbeiders op Bonaire. Mijn vraag is: Hoe? Door zelf trucks te kopen, die hij op het werk wil zetten? Ik heb inlichtingen gekregen, dat hij bij D.O.W en dat hij nog meer trucks tracht te reeds vier dumptrucks heeft gekocht kopen. Met welke bedoeling? Om voor de arbeiders van Bonaire te gaan werken? Of misschien voor zijn eigen zak?

De heer Gerharts spoort de arbeiders aan, om te blijven vechten, want zo zegt hij „jullie vechten voor jullie eigen belangen".

Mijn advies aan de arbeiders is: Blijft vechten, maar zorg dat het in JULLIE belang is, en niet in het belang van Gerharts. Tot nu toe is naar mijn overtuiging jullie naam misbruikt, om het belang van Gerharts te dienen.

Ik heb steeds naar eer en geweten gestreden voor de belangen van Bonaire en de arbeiders op Bonaire. Ik ben ook van plan dat te blijven doen, ondanks alle critiek van Gerharts.

Julio Abraham.

INVAL IN OPIUM-KIT

Willemstad. — Enige rechercheurs hebben gisteravond een inval gedaan in een verdacht perceel. Een grote partij opium en rookmateriaal werd in beslag genomen. Ook werd een persoon achter de traliën gezet.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 18.30 tel. 2307
Weekend-wacht: van Zat. 10 18.30 t.m. — Maandag 12 April 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928 — 2307. b. g. g. tel. 2400

Personeel afdeling.

Van Zaterdag 10 12.00 t.m. Zaterdag 17 April 12.00 J. v.d. Oever, Valkweg 18 J.D. tel. 4436
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zaterdag en Zondag M. Plaisier, Bosweg No. 14, J. D. tel. 4325

Geneeskundige Dienst

Van Zaterdag 10 12.30 t.m. Maandag 12 April 07.00 Dr. Renardel de Lavalette, tel. 4494 b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij:

Zaterdag 10 P. W. K. Zuiderent tel 2950
Zondag H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:

Zaterdag 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551 ....
Van 18.00 t.m. Zondag 08.00 W. Punt tel. 2269 ..
Van Zondag 08.00 t.m. Maandag 08.00 E. v d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:

10 April van 12.30 — 17.30 tel. 2276 J. Marcussen tel. 2245
10 April 17.30 t.m. 12 April 7.30 J. Kraan tel. 2839

THEATER ASIENTO

Zaterdag *„The four Poster"*
Zondag *„Ivory Hunter"*
Toegang boven de 18 jaar.

AGENDA

WEST-END

Zaterdag 7 & 9 p.m. Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m. *„Mejico de mis amores"*
Zandag 4.30 p.m. *„Don Daredevil Rides Again"* en 6.30 p.m. *„Chain of Circumstance"*

CINELANDIA

Zaterdag 7 & 9 n.m. en Zondag 8.30 n.m. *„Meet me at the fair"*
Zondag 6.30 p.m. *„Night Raiders"*

ROXY

Zaterdag 7 & 9 p.m. en Zondag 8.30 p.m. *„Bloodhounds of Broadway"*
Zondag 10.30 a.m. *„Del rancho a la Television"* 4.30 p.m. *„Feudin fussin and A' fighting"* en 6.30 p.m. *„Slaughter Trail"*

ROYAL

8 uur p.m. *„Los que no deben nacer"*
Zondag 8 uur p.m. *„Blue blood"*

REX

8. uur p.m. *„Kim"*
Zondag 8 uur p.m. *„Bonanza town"*

CARIBE

6 uur p.m. *„Twilicht on the Praire"*
8 uur p.m. *Somebody loves me"*
Zondag 6 uur p.m. *„Coach drive"*
8 uur p.m. *„EL"*

CHOBOLOBO:

Dans en Diner

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.

Wachtdienst Hr. B. Huksloot, van 5 uur t.m. 17 uur tel. 1758, b.g.g. tel. 1739.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior*, Herenstraat 4, tel 2004 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.), tel 3222.

WIT GELE KRUIS:

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Wietmarschen, Niewindstraat 22 A. tel, 3773.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 10 t.m. 11 April 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 49, tel, No. 1395

2 de District:
Dr. C. D. ten Brink, Grebbelinieweg, tel. No. 1709.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij: Dario Cardoze, Luna Park, H. C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, Van Engelen; M.R. Elsevier, Gasparito; J. H. Jonckheer, St. Helena, H.J. Scheidelaar Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade. W. H. Winkel, Hendrikplein en A Rosa, Hato.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

5.30 Onder de Flamboyan, 5.50 Gramophoonplaten, 6.05 Cumpliaños Feliz 6.15 Dinermuziek, 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan, 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt, 8.30 Juke Box 10.00 Sonja Oosterman, 10.15 Dansmuziek 10.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

9.00 Protestantse Kerkdienstuitzending vanuit de Fortkerk Voorganger Ds. J. Mietes 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.50 Katholieke morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.45 Illinois Jacket 1.00 Bringing Christ to the Nations" 1.15 Sluiting

5.30 Voor de Protestantse jeugd 5.50 Philips-gramophoonplaten, 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.15 Voor het slapen gaan, 7.00 Boletin di noticia 7.30 Populair concert, 8.00 Zuid-Amerikaanse Hit-Parade, 8.30 Shirley Abicair 8.45 Muziek gezongen en gespeeld door Kay Cavendish aan de piano. 9.00 Lichte muziek gespeeld door Peter Yorke en zijn Concert Orkest. 9.30 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

7.00 Met de jarigen in de lucht 7.10 „Kent gij Curaçao"? 7.20 Nieuws (P) Met de Nederlanders op de Ned Ant. 7.25 Nieuws (Ned.) 7.30 Hoorspel „El Gato" 7.45 Gevarieerd muziek 8.30 Gevarieerd programma 11.00 Sluiting.

Zondag.

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassiek muziek 10.45 Vrolijk muziek, afgewisseld met reclame 12.00 Sluiting 7.00 Met de jarigen in de lucht 7.15 Gramophoonplaten op verzoek 19.30 Gevarieerde muziek 7.40 Nieuws (P.) 7.45 Wij vliegen en landen 8.00 Populaire Dansmuziek 9.00 Dansmuziek 10.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

5.00 Opening 5.01 Muziek 5.30 Kinderuurtje 6.25 Voor de Jarigen 6.30 Dinermuziek 7.00 Muziek 7.45 Nieuws 8.00 Laatste nummers van „Oranjestad Bazaar 8.15 Muziek 9.30 Sluiting.

Zondag.

11.00 Opening 11.03 Muziek 12.00 Lunch muziek 12.25 Nieuwsberichten 12.40 Muziek 1.30 Sluiting.

5.00 Opening 5.01 Muziek 6.25 Voor de jarigen 6.30 Dinermuziek 7.00 Muziek 7.45 Nieuws 8.00 Muziek 8.30 Records presented by „Aruba Cording Company" 8.45 Dansmuziek 9.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

6.37 Gramophoonmuziek 6.42 Quiz-Programma. 7.00 Nieuws 7.17 Ned. dansorkesten. 7.30 Haghepraet en Nieuws van het Waterfront 7.40 Zaterdagavond Amusementsprogramma. 8.10 Ned. dansorkesten. 8.23 Voor de West o.a. met een Cuenta di Nansi. 8.55 Avondgebed. Pater J. B. v. Croonenburg C. S. Sp. 8.58 Sluiting.

Zondag.

6.37 Protestantse Studio dienst, 6.57 Sport 7.02 Nieuws 7.12 Artistiek Dagboek. 7.32 Mattheus Passie van J. S. Bach. 8.46 Sport 9.28 Sluiting.

BEKENDMAKING.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie,

MAAKT BEKEND:

dat op Maandag, 12 April 1954, de VERKEERSAFDELING zal worden overgeplaatst naar het Politiecomplex te Rio Canario, ingang Winston Churchillweg (aan de grote parkeerplaats).
Telefoon: 3344,
Telefoon Inspecteur en Onderinspecteur: 3420.

Willemstad, 10 April 1954.
De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
Plaatselijk Hoofd van Politie vnd.,
M. P. GORSIRA.

Eilandgebied Curacao

OPENBARE INSCHRIJVING:

Ten Bestuurskantore, Bargestraat no. 63, worden vóór 20 Mei 1954 te 11 uur v.m. offertse ingewacht voor de leverantie van een AANTAL GOEDEREN (triplex, pompen, ijzer en gaas) ten behoeve van DE DIENST VAN OPENBARE WERKEN.

De lijst, waarop een specificatie van de goederen alsmede de voorwaarden voor de leverantie zijn aangegeven, is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT.

BELGEN ZETTEN NEDERL. ELFTAL OP ZIJN JUISTE PLAATS

Hockeyploeg faalde tegen Wales

Nederlandse Sportbrief

De Belgische Rode Duivels hebben in hun Stadion te Deurne bij Antwerpen het Nederlandse Voetbalelftal even op zijn juiste plaats gezet. Er is in die wedstrijd iets duidelijk geworden, waaraan men eigenlijk in de loop der jaren was voorbijgegaan zonder er even bij stil te staan. In de geschiedenis van deze wedstrijd immers vindt men van tijd tot tijd een grote overwinning voor een der partijen. Men noemde deze grote cijfers, zoals 9—3 voor Nederland of 7—1 voor België „uitschieters", omdat zij niet pasten in het geheel. België — Nederland of Nederland — België behoort namelijk te zijn een wedstrijd met onzekerheid als voornaamste factor en zulke grote cijfers doen duidelijk uitkomen, dat er althans op die dagen geen spoor was van enige onzekerheid.

Men schreef dat dan maar toe aan het falen van de verliezende partij en in de volgende ontmoeting kreeg men dan doorgaans wel gelijk, want dan won diezelfde partij doorgaans.

Na de wedstrijd van vorige Zondag echter zijn wij er van overtuigd, dat juist alleen die grote cijfers als normaal dienen te worden beschouwd en dat al die andere resultaten als „uitschieters" moeten worden gezien. Het werden ditmaal eveneens vrij hoge cijfers, namelijk 4—0 voor de Belgen, maar die cijfers gaven nu eens precies weer het klasseverschil op dit ogenblik tussen het Belgische en het Nederlandse spelpeil. In feite kwamen de Nederlanders niet eens in het stuk voor en beheersten de Belgen de strijd dermate, dat het evengoed 8—0 of daaromtrent had kunnen worden.

Slechts twee Nederlandse spelers, spil Terlouw en doelman Steiger konden zich meten met hun tegenstanders en in de voorhoede was Michels de enige, die nog wel eens de Belgische defensie in het nauw wist te brengen. Doelrijpe kansen waren er nauwelijks voor Nederland en toen linksbuiten Gruizen werd gehaakt en de scheidsrechter een strafschop gaf, maakte aanvoerder Biesbrouck het allen nog eens overduidelijk, hoezeer de Oranjemannen tekort schieten in techniek. Want Biesbrouck meende er goed aan te doen die strafschop zelf te nemen en hij schoot als een beginneling met naar achter gebogen lichaam. Geen wonder derhalve, dat de bal hoog over het Belgische doel verdween!

De KNVB en de keuzecommissie moeten er thans toch wel van zijn doordrongen, dat er op korte termijn iets moet veranderen, zo men prijs blijft stellen op internationaal contact en zo men niet het risico wil lopen, dat de traditionele tegenpartijen de een na de ander gaan bedanken voor de twijfelachtige eer van het spelen tegen Nederland. In ontmoetingen met Luxemburg zenden de meeste landen gewoonlijk hun B-elftallen en het kan niet lang meer duren, of men doet hetzelfde tegen Nederland.

Er moest in Deurne worden gespeeld op een zeer modderig veld. Het was natuurlijk voor beide partijen even modderig, maar de Belgen ondervonden er weinig minder van. Zij zijn gewend te spelen bij vorst, sneeuw en regen, gelijk in de meeste landen. Maar in Nederland keurt men haastig de velden af, als het sneeuwt of hard regent en het mocht derhalve eigenlijk niemand verbazen, dat de Nederlandse spelers in Deurne niet uit de voeten konden. Waar zouden zij moeten hebben geleerd op een veld als dit hun normale en dan toch al zwakke spel te spelen?

Het aantal stemmen, dat zich verheft tegen de huidige gang van zaken zal wel weer toenemen en op de duur zal de KNVB toch wel moeten zwichten of zijn streven zo ver doorvoeren, dat men verder afziet van het spelen van internationale wedstrijden. Het is echter zeer wel mogelijk, dat Nederland in October weer te Deurne de Belgen weerstaat en dan zal de nederlaag en zal ook de les van nu weer vergeefs zijn geweest.

Niet alleen het Nederlandse Voetbalelftal maar ook de nationale hockeyploeg heeft zich min of meer geblameerd. Wij wezen er vorige week na de wedstrijd tegen de Belgen te Brussel reeds op, dat er duidelijke tekenen waren, die wezen op een daling van de prestaties. Het slotoffensief mocht nog weer even de hoop wekken, dat ouderen als Kruize toch nog weer op weg waren de oude vorm te hervinden, Zaterdag j.l. te Cardiff is wel heel duidelijk aan het licht gekomen, dat die hoop weinig meer was dan de vrucht van een grenzeloos optimisme en een onwankelbaar vertrouwen in de naam en de staat van het Nederlandse hockeyspel.

Wales behoort namelijk tot de zwakste tegenstanders op het hockeyveld. In Groot-Brittannië winnen Engeland, Schotland en Ierland altijd met flinke cijfer van Wales en tot nu toe moest ook een Nederlandse overwinning van ongeveer 6—0 als volkomen normaal worden beschouwd. Het zou hooguit, als de Nederlanders eens niet bijster op dreef zouden zijn, zo iets van 4—1 kunnen worden, maar daarmede was dan toch wel de uiterste grens bereikt.

Daarvan was iedereen ten volle overtuigd, ook in Groot-Brittannië, tot jongstleden Zaterdag. Want daar te Cardiff was het 0—0 en bleef het tot het eindsignaal ook 0—0. De Nederlanders waren wel sterker, soms veel sterker, maar het schieten tegen een verdediging, die beslist zwakker was dan die van de Belgen, was en bleef slecht en onverzorgd. Vermoedelijk onderschatten de Nederlanders hun tegenstanders en zelfs de 0—0 na de eerste speelhelft gaf hun nog geen reden tot ongerustheid De Nederlandse verdediging en middenlinie, waarin Van Dijck gunstig debuteerde, klaarden het wel tegen de Welshmen en onder aanvoering van spil Loggere kwam het na rust tot een offensief, waarmede men snel de strijd wilde beslissen. Wat men echter ook probeerde, steeds faalden de schoten van Kruize, Hooghiemstra, Van Heel en Bouwman en naarmate de tijd verstreek groeide het verweer van de Welshmen, die een kans op een grote prestatie roken en werden de Nederlanders zenuwachtig. Onder deze omstandigheden werd het steeds moeilijker in de slagcirkel tot een beslissend schot te komen en het scheelde maar heel weinig, of Nederland had zelfs verloren. Kort voor het einde namelijk vuurde een der aanvallers van Wales een gloeiende kogel af, keurig gemikt op het uiterste hoekje. Doelman Mulder verrichtte echter de save van zijn leven en ofschoon hij verder maar weinig belangrijks te doen had gehad, verliet hij als de grote held van de middag het terrein.

Men verwacht nu, dat er voor de ontmoeting met Groot-Brittannië op 24 April te Amstelveen wel enige veranderingen in de nationale ploeg zullen worden aangebracht. De keuzecommissies van Voetbal- en Hockeybond zitten dus wel in hetzelfde schuitje!

Dr Jan Thomee, arts van beroep, is dezer dagen overleden. Er zou geen enkele aanleiding zijn hier over hem te spreken, ware het niet, dat hij een der groten was in de beginperiode van het Nederlands Voetbalelftal. De kracht van zijn schoten en kopballen deed menige doelman verbleken. Zo heeft Jan Thomee eens een doelpaal stuk geschoten en ook een keer de bal dwars door het net gejaagd. Zijn erenaam was dan ook „Het Kanon" en het kanon vuurde van de linksbinnenplaats af vijftien malen voor de nationale ploeg en ook nog een keer van de midvoorplaats af.

Er stond ook een merkwaardig record op zijn naam. Op 15 October 1939 werd hij namelijk door zijn Delftse club Concordia gehuldigd, omdat hij onafgebroken veertig jaren voor deze vereniging had gespeeld. En hij is tenslotte gekomen tot 44 jaren, een prestatie, welke niet zo gemakkelijk zal worden verbeterd!

Hij stond ook nu nog midden in het voetballeven, want hij was medisch adviseur van de KNVB en de gezondheid van het Ned. Elftal was aan zijn zorgen toevertrouwd. Hij zou ook nu de ploeg weer hebben vergezeld naar Deurne, maar een aanval van galsteen werd oorzaak van zijn vrij onverwacht overlijden. Niemand, die ooit geloofde, dat hij al 67 jaar was!

De Ronde van Nederland heeft gestalte gekregen. Na veel moeite is men erin geslaagd de nodige étappeplaatsen te vinden en de route zal nu zijn: 26 April: Groningen-Almelo; 27 April: Almelo-Valkenswaard bij Eindhoven; 28 April: Valkenswaard-Heerlen; 29 April: Heerlen-Tilburg; 30 April: tijdrit Tilburg-Etten en halve etappe naar Rotterdam; 1 Mei: Rotterdam-Utrecht en tenslotte 2 Mei tijdrit Utrecht-Amsterdam.

Over de juiste samenstelling van de Nederlandse en buitenlandse ploegen is nog niets definitiefs bekend, evenmin over het juiste aantal renners, dat aan deze Ronde zal deelnemen. Maar de Ronde zal „draaien" en dat is al meer, dan wij hadden gedacht.

De Nederlandse tennisploeg zal in de voorronde van de strijd om de Davisbeker op 30 April, 1 en 2 Mei te Scheveningen uitkomen tegen Spanje Vermoedelijk zal de Nederlandse ploeg worden gevormd door Van Swol, Dennert en Krijt. Terwijl de Spanjaarden reeds aan de Franse Rivièra vertoeven om zich in tournooien voor te bereiden, bepalen de Nederlanders zich tot een centrale oefening op een avond per week. De plannen van de KNLTB om eerst nog een oefenwedstrijd te spelen tegen een andere Daviscupploeg, schenen geheel in het water te zullen vallen, want op een desbetreffend verzoek aan Brazilië kwam geen enkel antwoord. Plotseling echter hebben de Brazilianen aangekondigd, dat zij bereid zijn op 23, 24 en 25 April te Scheveningen een oefenwedstrijd volgens Daviscupformule te komen spelen en de KNLTB heeft deze kans met beide handen aangegrepen. Men weet nog niet, welke Brazilianen deel zullen uitmaken van de ploeg, maar daarvoor komen in aanmerking Vieira en de Amerikaan Falkenburg, die in 1948 Wimbledon won en nu drie jaren in Brazilië woont. Deze termijn geldt als norm voor het spelen in een nationale ploeg.

B.M. Schilperoort.

Van de Laarschot en Engels de ziel van het Wit-Gele Kruis

Trotse resultaat van 12½ jaar noeste arbeid

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — Als men iets wil te weten komen over de geschiedenis van het weldra 12½ jaar oude Wit Gele Kruis op Curaçao, dan moet men naar het Molenplein gaan en er de trappen van het huis van dokter Engels bestijgen. De dokter-artist (want dr Engels weet het een en ander van schilderen en litteratuur en hij is directeur van het Curaçaos Museum) is onder-voorzitter van de jubilerende organisatie, medisch adviseur van het Hoofdbestuur en als arts verbonden aan een drietal Consultatie-bureau's. Hij en de tegenwoordige voorzitter van het Wit-Gele Kruis, de heer E. C. J. M. van de Laarschot zijn de „laatsten der Mohicanen" uit de tijd, dat deze voor Curaçao zo allernodigste organisatie werd opgericht. Hij was de generaal, van de Laarschot de man te velde. Die twee hebben samen hun mannetje gestaan tot de dag van vandaag.

Het begon in 1941, toen Luitenant van de Laarschot, toenmaals adjudant van de Gouverneur der Nederlandse Antillen, in vol ornaat en met zijn zwaard omgord, de veelbetreden trap naar het huis van Engels opdreunde en er een audiëntie bij de dokter aanvroeg.

Kijk eens, zei hij, er worden tegenwoordig vooral E.H.B.O.-cursussen gegeven. Ik heb een dergelijke cursus voor de fraters opgericht. Nu hebben we een medisch adviseur nodig en wij wilden daar jou voor vragen. Engels ging er eens rustig voor zitten en antwoordde niets dan: Ik denk er niet aan. Dat was dát. Maar van de Laarschot heeft altijd geweten wat tackelen is. En hij herinnerde er Engels beleefd aan, dat hij (Engels) voor het toenmalige Genootschap der Wetenschappen nog niet zo lang geleden een speech gehouden had waarin hij een lans had gebroken voor de volkshygiëne. En dat kon de dokter natuurlijk niet ontkennen. Dus zat Engels voor hij het wist, in het bootje toen enige tijd daarna de Vereniging voor Volkshygiëne van wal stak. Het was het prille begin van het Wit-Gele Kruis, de grote organisatie die dus ontstond „uit het hulpverbandje van een nauwelijks gestarte E.H.B.O.-cursus."

Consultatie-bureau's

Er zou overigens nog heel wat moeten gebeuren aleer de vereniging zou uitgroeien tot de grootste sociale en sociaal-hygiënische organisatie van de Nederlandsche Antillen die zij thans is. En de jaarlijkse omzet een kleine

Bij het komende jubileum van het Wit-Gele Kruis V

kwart millioen zou bedragen!

Het begon met de consultatie-bureau's, waarvan er overigens al enkele bestonden en die door een verpleegster „gedreven" werden. Zij hadden hun ontstaan te danken aan het Fonds van de Jubileum Stichting Wilhelmina, waarvan Koningin Wilhelmina de gelden aan het Antilliaanse volk geschonken had. Deze consultatie-bureau's waren misschien goed bedoeld, maar zij waren fout van opzet.

Immers niet de verpleegster moet consult geven, doch de medicus, en het behoort ook niet tot de taak van zulk een bureau om bijvoorbeeld voedsel te verstrekken. Met de Gezondheidsdienst werd de afspraak gemaakt, dat het Wit-Gele Kruis in de buitendistricten goede consultatie-bureau's zou openen. En zo groeide van lieverlede de kring van consultatie-bureau's die zich thans om de stadskern groeperen en waarvan Zuster Sweeb de Hoofdzuster is.

Gediplomeerde verpleegsters

Met de Wijkverpleging was het een heel andere geschiedenis. Zij werd begonnen op verzoek van de directeur van de Gezondheidsdienst. En daar van de Laarschot en Engels niet van half werk hielden, wilden zij niet starten aleer zij over gediplomeerde verpleegsters konden beschikken. Maar die waren er op het hele eiland niet te vinden. En dat was dus even moeilijk. Gelukkig wilden twee verpleegsters, die aan het hospitaal verbonden waren, nl. Zuster Kole en Zuster Dulfer op de Wijkverpleging overstappen. Zo kon voet van wal gestoken worden. Daarmee was de zaak natuurlijk niet in een-twee-drie beklonken. Want de beide Zusters, die Protestant waren, richtten naderhand een eigen Wijkverpleging (Wijkverpleging Curaçao) op. Terwijl naast deze tweede Wijkverpleging nog een derde ontstond, nl. de Neutrale Wijkverpleging. Dit kostte de R.K. Wijkverpleging natuurlijk wel een aantal leden. Want verschillende mensen wilden niet meer van verpleegster veranderen, omdat zij daaraan gewend waren. Desondanks groeide de organisatie gestadig en bezit zij thans een leden-aantal dat tegen de duizend loopt, terwijl zes gediplomeerde verpleegsters er de staf van vormen.

Meer plannen

De pioniers van het Wit-Gele Kruis hadden inmiddels nog meer plannen, die zij successievelijk verwezenlijkten.

Aan ieder afdeling verbonden zij een eigen medisch adviseur en zij maakten er een Stichting van, zodat deze op eigen benen kon staan. Zo ontstonden in de loop der jaren een aantal Stichtingen. Een daarvan was bijvoorbeeld, die het werk voor Ouden van Dagen en het Instituut voor het Gebrekkige Kind beheerden. Deze laatste afdeling was overigens een idee van van de Laarschot. Maar dat is een heel verhaal apart!

Crêches

Dokter Engels heeft het genoegen mogen smaken zijn medisch tienjarenplan verwerkelijkt te zien. Onder de bedrijven door schreef hij nog een tweetal werkjes. Het een over „Zuigelingenzorg" (in het papiamento) en het andere over „Moederschapszorg" (in het nederlands). Deze werkjes werden door het Wit-Gele Kruis uitgegeven. Of Engels nog meer plannen heeft?

Wat zou er te wensen overblijven na zoveel prachtige resultaten? Wel, een mensenwerk is eigenlijk nooit helemaal af. En daarom loopt de dokter nu met het plan rond om z.g. „crêches" in te stellen, dit zijn plaatsen waar de moeders die uit werken gaan haar kinderen ter bewaring kunnen afgeven. Het zou geen overbodige weelde voor Curaçao zijn, en de crêches zouden zeker hun geld wel opbrengen.

Zo gaat het Wit-Gele Kruis, dat al zoveel goeds verwezenlijkt heeft, voort met het werk, dat de sociaal-hygiënische verzorging van het volk der Nederlandse Antillen ten doel heeft. Het is een geluk, dat twee werkers van het eerste uur: van de Laarschot en Engels er nog steeds de ziel van vormen En daarom zal het komende koperen bestaansfeest van de organisatie op de eerste plaats een feest worden voor hen en hun naaste helpers!

K.L.M.-Passagekantoor

Half April zal aan de reeds bestaande 81 K.L.M. passage- en vrachtkantoren in het buitenland wederom een uiterst modern kantoor worden toegevoegd. In de hoofdstraat van Tel Aviv, de Allnby Road, heeft de K.L.M. zich het eigendomsrecht verworven om op de begane grond, een gedeelte van de eerste étage en de kelder een passage- en vrachtkantoor in te richten. Als een van de modernste kantoorpanden van Israel, zal dit zakelijk, strakke gebouw een monumentale indruk maken in het stadsbeeld van Tel Aviv.

De inrichting van de begane grond, waar de passage- en vrachtafdeling, evenals het kantoor van de vertegenwoordiger voor Israel, zal worden ingericht, werd ontworpen door de Gebouwendienst, afdeling Bedrijfsgebouwen van de K.L.M., in samenwerking met de plaatselijke interieur architect Oskar Hecht. De kelder zal worden gebruikt voor het opslaan van vracht. De eerste verdieping van het vier étages tellende gebouw, zal voorlopig worden verhuurd aan het Nederlands Consulaat te Tel Aviv.

De inrichting zal gebaseerd zijn op de normale K.L.M. principes, een blauwe balie, rode banken en een grijze vloer. Frans Vollmer, de Nederlandse kunstschilder, heeft de opdracht gekregen op een der wanden een schildering aan te brengen die zal bestaan uit een gestyleerde wandkaart. Het meubilair, dat eveneens door de interieur architect Oskar Hecht is ontworpen, zal in Tel Aviv worden vervaardigd. De frontbreedte van het gebouw bedraagt 13 meter. Des avonds zal over deze gehele breedte een neontekst branden, die de fleurige aanblik van Tel Avivs winkelstraat zeer zeker zal verhogen.

Voor onderzoek naar N.-Guinea

Dr. P. van Royen, conservator van het Rijksherbarium te Leiden, vertrok 6 Februari j.l. per schip naar Nieuw-Guinea voor het verrichten van botanisch onderzoek. Hij zal het land kris-kras doorkruisen ter bestudering van de laaglandgebieden, die tot dusver nauwelijks zijn onderzocht. Voorgaande expedities hebben zich steeds met het bergland bezig gehouden, dat een veel aantrekkelijker flora heeft.

De reis van de geleerde gaat uit van het Rijksherbarium in samenwerking met het Boswezen op Nieuw Guinea. Zij wordt financieel mogelijk gemaakt door de Ned. Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek, de Hollandse Mij. voor Wetenschappen te Haarlem, het Aardrijkskundig Genootschap en de Trubmaatschappijen en door nog enkele andere kleinere bijdragen.

Dr. van Royen zal ongeveer een jaar wegblijven. De heer Versteegh zal hem vergezellen en zes leden van de staf van de „Flora Malesiana" zullen aan het onderzoek deelnemen. Het Boswezen zorgt voor het veldmateriaal en het Gouvernement voor het vervoer op Nederlands gebied, zowel voor het Nederlands personeel als voor de dragers.

Het Nederlandse bedrijfsleven toont voor deze expeditie trouwens ook veel belangstelling; zij heeft noodrantsoenen, chocola, biscuits, kaas, boter, vleeswaren enz. gezonden. De Stoomvaartmij. Nederland en de Rotterdamse Lloyd hebben dr. Van Royen op de heen- en terugreis tien kubieke meter voor vracht gratis aangeboden. Het te verzamelen materiaal zal hier te lande bewaard en onderzocht worden. Men zal het studiemateriaal in twaalfvoud verzamelen en een gedeelte als ruilobject naar andere herabria zenden.

Economische mogelijkheden in N.-Guinea nog een vraagteken

Olie, goud, nikkel, chroom en kobalt zijn aanwezig, maar de vraag is hoeveel

Grondige exploratie dringend nodig

Nog niet zo heel lang geleden was er vrijwel niemand die hoge verwachtingen koesterde van de economische mogelijkheden van Nieuw-Guinea. Toen stond het land te boek als volkomen waardeloos. Langzamerhand is daarin een kentering gekomen, doch zulks betekent nog niet dat thans een ongelimiteerd optimisme gerechtvaardigd is. Daartoe is zeker nog geen reden.

Volgens het hoofd van het Bodemkundig Instituut van Nieuw-Guinea hebben we van slechts 1½ pct. van de bodem van het eiland voldoende gegevens om ons een oordeel te kunnen vormen over de kwaliteit er van. We vonden daarin tot dusverre ettelijke tienduizenden hectaren goede of behoorlijke gronden, geschikt voor permanente landbouw. De pessimist meent nu te kunnen verklaren, dat er verder ook niets te vinden zal zijn; de optimist trekt er de conclusie uit dat in het nog niet onderzochte gebied naar evenredigheid goede gronden te vinden zullen zijn. Beide argumenten zijn onjuist: niets wijst er op, dat er in de onderzochte delen geen behoorlijke gronden aangetroffen zouden kunnen worden — de geologische formatie is van dien aard dat de mogelijkheid wel degelijk bestaat — doch van de andere kant is het evenmin uitgesloten dat ze er kunnen ontbreken. We hebben hier eenvoudig het resultaat van verder onderzoek af te wachten en dienen ons oordeel op te schorten.

Met het geologisch onderzoek zijn we ook niet veel verder gekomen. Van 15 millioen hectare — op een totaal van 40 millioen — kennen we niet eens de formatie; daar heeft zelfs het meest oppervlakkige onderzoek ontbroken. In een deel van het overige gebied zijn vroeger een aantal theoretisch—geologische onderzoekingen verricht, die wel uitsluitsel gaven omtrent de formatie, maar niet over de aanwezigheid van waardevolle mineralen, dus ook niet over een eventuele exploiteerbaarheid er van.

Bij dat vroegere onderzoek zijn echter allerlei indicaties gevonden, die wel degelijk wijzen in de richting van waardevolle mineralen en op grond hiervan kan men vertrouwen hebben in de toekomst — zich daarbij natuurlijk realiserende dat ook teleurstelling ons deel kan zijn.

Van meer recente datum zijn de onderzoekingen in het Cycloopgebergte bij Hollandia, waarbij de aanwezigheid van nikkel, chroom en kobalt is aangetoond. Evenwel staat de exploiteerbaarheid er van nog niet geheel vast.

Ook goud werd aangetroffen in enige gebieden, doch voorshands in niet lonende hoeveelheden. De zeer zeker ergens aanwezige grotere concentraties kunnen alsnog gevonden worden, maar ten aanzien hiervan bestaat geen enkele zekerheid.

Tenslotte is er ook olie in Nieuw-Guinea. Tot dusverre is er slechts één veld in exploitatie; het brengt niet veel op. Wat de verwachtingen omtrent de andere velden zijn is niet bekend; althans de oliemaatschappij verstrekt hierover geen gegevens. Zij stak echter reeds honderden millioenen in Nieuw-Guinea en gaat daarmede nog steeds door, zodat de outsider wel mag concluderen, dat de maatschappij goede hoop op een lonende exploitatie heeft.

De exportcijfers van de olie mogen op het ogenblik nog laag zijn, ze zijn toch reeds enige malen hoger dan die van alle overige artikelen tezamen. De voornaamste van deze artikelen zijn copra, copal (hars), nootmuskaat en foelie, krokodillenhuiden en enige zeeproducten; hun gezamenlijke exportwaarde is 2 à 3 millioen gulden, afhankelijk van het jaar en van de hoogte van de wereldmarktprijzen.

Ten aanzien van copra en copal bestaat de mogelijkheid van een verhoging van de export op korte termijn, doch slechts tot een zekere hoogte, namelijk tot de maximum-capaciteit der reeds bestaande arealen. Wenst men de export van deze artikelen nog verder op te voeren, dan zal men moeten overgaan tot nieuwe aanplant, waarmee uiteraard veel meer tijd gemoeid is. Hierbij komt bovendien de vraag aan de orde of de vereiste kapitaals-investering verantwoord is.

Copal wordt gewonnen uitsluitend door inzameling in de bossen. Copra is weliswaar een bevolkingscultuur, doch de klapperarealen zijn in de loop van vele jaren aangeplant als een soort erfcultuur en men kan niet zeggen, dat de winning van de copra plaats vindt in de vorm van een bedrijf. Ook de nootmuskaat- en de foeliewinning zijn eigenlijk te beschouwen als een semi-inzameling; de „tuinen" bestaan voor een groot deel uit bos van wildhout, waartussen de vruchtbomen staan; van onderhoud is weinig sprake.

Dat er echter belangrijk meer uit te halen valt dan er thans uitkomt, bewijst het Australische deel van Nieuw-Guinea. Vóór de oorlog was 4000 ton het maximum dat wij per jaar aan copra exporteerden, terwijl onze buren toen een uitvoer hadden van 70.000 ton per jaar. Ook bij de winning van zeeproducten bereikten zij een veelvoud van onze export.

Het zal duidelijk zijn dat al met al deze export nog niet veel voorstelt en dat hij, zelfs bij een vertienvoudiging van de huidige cijfers, nog niet veel gewicht in de economische schaal kan leggen. Een ontwikkeling op agrarische basis eist een veel langere tijd, eist generaties, eer de revenuen van dien aard zijn dat ze gaan meetellen in het financieel bestel.

Een snellere ontwikkeling kan slechts verwacht worden van de mijnbouw en het is daarom van belang, dat zo spoedig mogelijk op groter schaal onderzoekingen worden verricht naar de aanwezigheid van bodemschatten. Eerst wanneer wij op dit gebied min of meer zuivere gegevens hebben verkregen, zal het mogelijk zijn ons een beeld te vormen van de economische toekomst van Nieuw-Guinea.

De Papoea's hebben, naar het schijnt, een bijzondere aanleg voor techniek. In elk geval kunnen ze goed overweg met de bulldozers, die de Amerikanen na de oorlog op Nieuw-Guinea hebben achtergelaten en die thans uitstekende diensten bewijzen bij de cultivering van de grond.

FAMILIES VAN FORMAAT (IV)

De Thijsse's: van natuurminner tot landwinner

Prof. ir. J. P. Thijsse, zoon van de bekende schrijver over de levende natuur, vocht bij Ouwerkerk met het levende water... en overwon

(Van een medewerker)

Juni 1930. Een stralende zomerdag. De rode daken van het „Kennemer Lyceum" in Overveen blikkeren in de felle zonneschijn. De groene sportvelden, de tennisbanen en de plantentuin liggen verlaten in de middaghitte. Plotseling gaat een deur open. Tientallen jongens en meisjes dringen en duwen en persen zich naar buiten, omringen dansend en juichend en zwaaiend met de handen en met zakdoeken een kleine gestalte met grijzend haar, die langzaam op het schoolhek toeloopt. Leraren worden meegetrokken in het gewoel, en het duurt minuten, vóór de grijze man, wiens bruingebrande gezicht één en al glimlach is, de voor het hek wachtende auto heeft bereikt. Het is dr. Jac. P. Thijsse, leraar in de plant- en dierkunde, secretaris van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten, schrijver van talrijke veelgelezen boeken, van twintig albums en honderden artikelen over de schoonheid van Nederlands flora en fauna, doctor honoris causa van de Amsterdamse universiteit, die wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd afscheid neemt van zijn school....

November 1953. Op een kille, maar gelukkig windstille avond zit heel Nederland bij het radiotoestel. Ergens aan de kust van het door overstromingen geteisterde Schouwen en Duiveland, niet ver van het plaatsje Ouwerkerk, zakt langzaam het grote caisson omlaag, dat het laatste dijkgat moet sluiten. De verslaggever boven op het caisson wendt zich tot een man met grijzende slapen, die temidden van een groep ingenieurs bij een tafel vol tabellen staat. „Gaat het goed, professor?" Door de luidsprekers van Nederland klinkt het antwoord van de aangesprokene: „Ik kan nog niets zeggen. Er kan nog zoveel gebeuren!" Maar enige uren later, even na middernacht van de 6de op de 7de November, is het dijkgat gesloten en professor ir. J. P. Thijsse, hoogleraar in de waterbouwkunde aan de Technische Hogeschool in Delft, directeur van het waterloopkundig laboratorium, ontwerper van het plan voor de dijksluiting, neemt de enthousiaste gelukwensen in ontvangst van de Landsvrouwe, die op een schip de sluiting heeft bijgewoond.

„De natuur is overal en altijd interessant"

Deze twee hoogtepunten uit het leven van de Thijsse's — vader en zoon — weerspiegelen het leven en het karakter van beide mannen. De vader, Jacobus Pieter Thijsse, in 1865 in Maastricht geboren en in 1945 in Bloemendaal overleden, was een natuur-, maar ook een kindervriend. Als achttienjarige stond hij al voor een klas rumoerige schooljongens. Hij is het onderwijs zijn hele leven trouw gebleven en na zijn pensionnering als leraar zag men hem vaak in „Thijsse's Hof", het naar hem genoemde stukje „beschermde natuur" in het Bloemendaalse bos, aan het hoofd van een groepje kinderen, die hij de wonderen van het leven in een bijenkorf of de bestuiving van een zeldzame pijpbloem liet zien.

De zoon, Johannes Theodoor, in 1894 geboren, is ingenieur en dijkenbouwer, zijn wereld zijn de tekenkamer en zijn laboratorium in Delft met kleine, echt-stromende modellen van rivieren en zeegaten. Maar als het nodig is zal men hem op het werk-object vinden, midden op een nog onvoltooide dijk, om zelf te kunnen controleren hoe de door hem ontworpen en berekende dijken en stroomdichtingen zich in de praktijk houden.

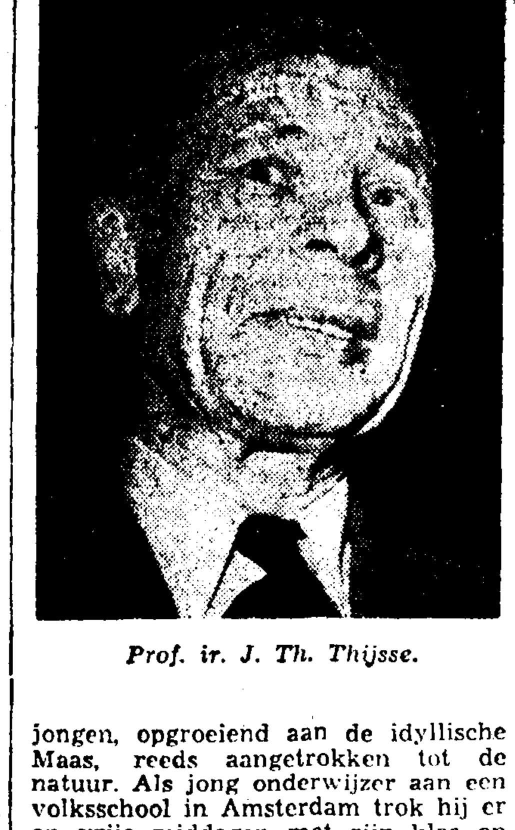
De vader, schrijver van het beroemde boek „Het vogeljaar" en van talloze andere werken en werkjes over de levende natuur, bestudeerde planten en dieren met de hartstocht van een geleerde, maar haastte zich om zijn medemensen, de jongere generatie vooral, deelgenoot te maken van het schoons en het belangwekkende, dat hij had ontdekt. Hij was een natuurvorser met een dichterziel, een geboren onderwijzer, die ook als bioloog en schrijver het lesgeven niet kon laten.

Zijn oudste zoon — een tweede zoon van dr. Jac. P. Thijsse werd merkwaardig genoeg eveneens ingenieur, maar trad minder op de voorgrond — is thans één van 's werelds bekendste waterbouwkundigen, lid van de Delta-commissie. Hij reist de wereld rond om waterbouwkundige adviezen te verstrekken of om lezingen te houden aan bekende universiteiten, een typisch Delfts ingenieur, nuchter, vriendelijk, die, ofschoon hij waterbouwkundige is, bij zijn plannen en berekeningen steeds met beide benen op de — vaste — grond blijft staan.

Hij populariseert niet, zoals zijn vader, ook al is hij voor zijn studenten een uitstekend docent. Zijn naam zal niet voort blijven leven door populaire boeken, die hij schreef, maar door de dijken, die hij hielp bouwen of dichten: de Afsluitdijk, de dijken van de Wieringermeer en de Noord-Oostpolder, de op vele plaatsen doorgeslagen dijken van de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden, en door de plannen, die hij hielp ontwerpen: de kanalisering van de grote rivieren (dezelfde grote rivieren, waar zijn vader een dichterlijk album over schreef), de dichting van de monden van de zeegaten in Zeeland en Zuid-Holland.

De ontdekker van Texel

Dr. Jac. P. Thijsse voelde zich als

Prof. ir. J. Th. Thijsse.

jongen, opgroeiend aan de idyllische Maas, reeds aangetrokken tot de natuur. Als jong onderwijzer aan een volksschool in Amsterdam trok hij er op vrije middagen met zijn klas op uit om de vogels te bestuderen op de Zuiderzeedijken of planten te zoeken in Waterland. Hoogst belangrijk voor zijn verdere leven is de periode van 1890 tot 1892 geweest, toen hij, als nog betrekkelijk jong man, hoofd was van een MULO-school op Texel. Dr. Jac. P. Thijsse is het geweest die de schoonheid en de natuurrijkdom van dit grootste der Waddeneilanden onder de aandacht van het grote publiek heeft gebracht. Zijn hele leven lang is hij zijn liefde voor Texel trouw gebleven en nog als zestigjarige trok hij in de vacantie geregeld met een aantal leerlingen naar het eiland, dat hij als geen ander kende, om er het vogelleven te bestuderen en planten te zoeken.

In 1902 werd hij hoofd van een school in Amsterdam en in de nu volgende jaren legde hij, samen met zijn vriend en collega E. Heimans en enkele andere biologen, de grondslag voor zijn levenswerk. Door boeken en geschriften trachtte hij vooral de stedelingen liefde bij te brengen voor de natuur. „Trek er op uit", was het devies, dat hij in het bijzonder de jeugd steeds weer voor hield, „de natuur is altijd en overal interessant".

In 1922 — Jac. P. Thijsse was toen reeds sinds jaren leraar aan een kweekschool voor onderwijzers — beloonde de Amsterdamse Universiteit de enthousiaste natuurminnaar voor alles wat hij voor de popularisering van de biologie had gedaan. De onderwijzer Thijsse werd doctor honoris causa.

Kort daarop ging hij over naar het moderne, uitstekend geoutilleerde Kennemer Lyceum in Bloemendaal, waar hij honderden leerlingen belangstelling en liefde voor de natuur heeft bijgebracht. In 1925 werd hem, door de gemeente Bloemendaal en een kring van vrienden, „Thijsse's Hof" aangeboden, een stuk van het Bloemendaalse Bos, waar de Nederlandse duin- en bosflora zich ongestoord kan ontwikkelen. Vooral na zijn pensionnering bracht hij er bijna dagelijks enkele uren door, op een bank bij de bijenkorven, in het gras bij de vijver staande, of rondneuzend tussen het struikgewas naar de spruiten van zeldzame planten, die hij daar jaren tevoren had uitgezet. In deze jaren viel ook zijn grootste activiteit voor de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten, de stichting, die zoveel heeft gedaan om te bereiken, dat tal van plekjes in Nederland, die uitmuntten door natuurschoon, in hun oorspronkelijke staat behouden bleven.

Dijkenbouwer met vooruitziende blik

Toen dr. Jac. P. Thijsse in Januari 1945 overleed, was zijn zoon, prof. ir. J. Th. Thijsse, reeds een bekende figuur in waterstaatskringen. Als ingenieur en later als hoofdingenieur van de Zuiderzeewerken had hij meegewerkt aan de aanleg van de gigantische Afsluitdijk en de eerste twee grote inpolderingen. In het waterloopkundig laboratorium in Delft, waarvan hij directeur was — en nog is —, reconstrueerde hij pijnlijk nauwkeurig diverse gedeelten van de Nederlandse rivieren, stromen en binnenzeeën en toetste hij zijn berekeningen, vóór zij ten grondslag werden gelegd aan grote waterstaatkundige werken.

Jaren vóór de Ramp verklaarde prof. ir. Thijsse reeds, met vooruitziende blik voor een gehoor van landbouwdeskundigen:

„Het woord is aan de landbouw om aan te tonen, dat de werken economisch verantwoord zijn. Peilverhoging van het IJsselmeer, indijking van de Waddenzee, kanalisatie van de Waal, afsluiting van de Zuidwestelijke zee-armen, de waterbouwkundigen zullen zich opmaken om ze te ontwerpen en uit te voeren, als ze er opdracht toe krijgen".

Dat was in 1951. Toen op de 1ste Februari 1953 Nederland werd getroffen door de Ramp, vertoefde prof. Thijsse juist in Amerika. Hij keerde overhaast terug en sindsdien heeft hij een belangrijk deel van zijn werkkracht gewijd, eerst aan de dichting van de dijkgaten en vervolgens aan het door de Deltacommissie — waarvan hij één der meest prominente leden is — voorgestelde plan om de zeestromen in Zeeland en Zuid-Holland af te dammen.

Sinds de Ramp heeft zijn naam een bekende klank gekregen bij het Nederlandse volk. Nu men in de Lage Landen bijna instinctief aanvoelt, dat een nieuw hoofdstuk in de eeuwenlange strijd met de zee te beginnen staat, ziet men in mannen als prof. Thijsse en ir. Maris, de directeur-generaal van de Rijkswaterstaat, figuren, die in deze nieuwe strijd met bekwame hand leiding kunnen geven.

De Thijsse's, „dr. Jac. P." en „prof. ir. J. Th.", vormen geen geslacht met véle beroemde leden. Maar de twee leden, vader en zoon, wier naam wèl bekendheid verwierf, muntten, elk op hun gebied, dusdanig uit, dat wij niet wilden nalaten ook deze familie van formaat onder de aandacht van onze lezers te brengen.

Dr. Jac. P. Thijsse in „Thijsse's Hof" te Bloemendaal.

EEN BIJZONDERE KLOMP.

Een Nederlandse klompenmaker in het dorpje Hoevelaken heeft een grote klomp van ruim 40 cm. lengte gemaakt, die zelfs in Nederland een zeldzaamheid is.

Deze klomp is niet gemaakt voor iemand die op zeer grote voet leeft, maar, om deze binnenkort een plaatsje te geven in het K.L.M.-restaurant voor luchtreizigers op de luchthaven Schiphol, waar hij zonder twijfel de aandacht zal trekken.

De klomp, die beschilderd is met vele luchtvaartmotieven werd vervaardigd naar aanleiding van het 50-jarig jubileum van de luchtvaart.

Londen. — Keizer Haile Selassie van Ethiopië heeft een uitnodiging van maarschalk Tito aanvaard om vermoedelijk in de zomer een bezoek aan Joegoslavië te brengen, aldus verluidt in gezaghebbende Londense kringen.

De Keizer zal op 27 Mei voor een bezoek in de Verenigde Staten aankomen op uitnodiging van president Eisenhower. Na een verblijf van een maand bezoekt de keizer ook Canada en Mexico.

Moskou. — Het Russische persbureau Tass heeft melding gemaakt van de opening van nieuwe luchtlijnen tussen Moskou en verscheidene steden in Siberië.

AARDBEVING OVERLEEFD EN TOCH VERONGELUKT

Onlangs was er een hevige aardbeving met vele slachtoffers op het eiland Cyprus in de Middellandse Zee. Een 110 jaar oude Turkse vrouw, die midden in de aardbevingszône vertoefde overleefde dit geval. En toch heeft ze het niet zo ver gebracht, dat ze haar leven kon eindigen in een rustig doodsbed. Zelfs op deze leeftijd moest ze nog ten offer vallen aan het verkeer. Op weg naar haar familie werd ze door een vrachtauto overreden en gedood.

KLAUTER-STIER

Alexandrië (Italië). — Niettegenstaande zijn 750 kilogrammen zette een stier, op weg naar de markt, het op een lopen en dat niét alléén: het dier was in staat de 54 treden van een huis op te klauteren en op de zolderverdieping te eindigen. Het beest was in enkele tientallen seconden boven; het duurde zes uur lang, met zes mannen aan het werk, voor men de stier weer op de begane grond had.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

In Nederland is het nu lente. Maar het eiland Schouwen-Duiveland, dat ruim een jaar geleden geheel over-stroomd werd, toont nog een trieste aanblik. De bomen zijn dood en er graast geen jong vee in de weiden.

Dit is de eerste Franse staartloze delta-jet Payen Pa-49 „Flechair". Het vliegtuig weegt slechts 650 kg.; het is 5.16 m. breed en 4.75 lang. De Palas Turcomena straalmotor, die slechts 160 kg. weegt, geeft het toestel een snelheid van 500 km. per uur. Op het vliegveld Melun-Villaroche bij Parijs heeft het toestel dezer dagen zijn eerste vlucht gemaakt met aan de stuurknuppel Tony Pierre Oschenbien, die men hier in gesprek ziet met de ontwerper Roland Peyen.

Deze luchtfoto toont het opruimen van een weerstandsnest van de Vietminh-rebellen, 10 km. ten Westen van het vliegveld van Dien Bien Phoe, die me hun mortieren een zwaar vuur op het vliegveld onderhielden, zodat het landen en opstijgen van de Franse vl egtuigen zeer werd bemoeilijkt.

Als onderdeel van de „Hogeschooldag n" te Delft werd dezer dagen een te toonstelling geopend, welke georganiseerd is door de Vereniging van Elec otechnische Studenten. Tussen de v le interessante nieuwtjes, die deze tentoonstelling biedt, bevindt zich ook de „Lanooy Ergometer", die in de med sche wereld wordt gebruikt om de longfunctie en hartslag te controleren tijdens bepaalde inspanningen, zoals ietsen.

Voor het Holbein huis aan de Coolsingel te Rotterdam, dat in Juli van dit jaar geopend zal worden, is door de Rotterdamse schilder Louis van Roode een enorm mozaik ontworpen 12 m. hoog en bijna 7 m. breed, dat in de voorgevel geplaatst zal worden. Louis van Roode (links) en zijn helper de kunstschilder C. Kieviet moeten de ongeveer 700.000 Franse en Italiaanse glassteentjes met de had leggen en bevestigen.

Lente-hoedjes in Londen. Begeerlijk bekijken en becritiseren deze mannequins de volledige productie van lentehoedjes van de bekende ontwerper Erik te Londen.

Zonnige voorbereidingen op zomers avontuur

Jan Nolten is nu al in de Rivièra om zich voor te bereiden op het nieuwe wielerseizoen. Hij is daar tezamen met Jefke Janssen en zal binnenkort aan een wedstrijd in Noord-Afrika deelnemen. Dat alles om straks welbeslagen ten ijs te komen in de Tour de France.

Dezer dagen is de lustrumtentoonstelling 'Keukenhof' in Lisse, het Nederlandse bloembollencentrum, officieel door Z.E. de Minister van Buitenlandse Zaken Mr J. W. Beyen geopend, waarvan deze foto een beeld geeft. Mr Beyen bij de ingang van „Keukenhof" met rechts Mevr. Beyen en geheel links de heer Van Waveren, voorzitter van Keukenhof.

★ ★ ★

Ook op deze foto ziet men duidelijk een bewijs van de beginnende lente in Nederland. In het Haagse Bos kon men een dezer dagen dit aardige tafereeltje zien

De Fransen in Indo-China ondervinden grote moeilijkheden met het vervoer der gewonden. [illegible] zij met alle beschikbare vliegtuigen [illegible] het belegerde bergfort Dien Bien Phoe [illegible] worden over te brengen, waarvan dit plaatje een beeld geeft.

In Shottery, Warwickshire, Engeland, worden herstelwerkzaamheden uitgevoerd aan het landhuis van Anne H [illegible] historisch huis binnen enige tijd weer voor het publiek te kunnen openstellen.

De communisten-jacht in de Verenigde Staten

Een overzicht van de activiteiten van de Amerikaanse Senator McCarthy gedurende de afgelopen vijf maanden

Aanvallen op Dulles en Stevens; „Robin Hood", een gevaarlijk verhaal; „Patriottische" vrouwen willen terugtrekking uit de V.N.; Democraten worden verraders genoemd

(Van onze New Yorkse correspondente)

In plaats van enig commentaar op wat zich in Amerika afspeelt met betrekking tot het McCarthyisme en de uitvloeisels daarvan, hebben wij ons voor eenmaal bepaald tot een opsomming van enige recente feiten, in de mening, dat deze welsprekender zijn dan welk commentaar ook.

8 OCTOBER 1953: McCarthy's senaats-subcommissie voor permanente onderzoekingen begint een onderzoek van employé's in Fort Monmouth. Krantenkoppen daarover luiden: (Wijlen) „Rosenberg genoemd als radar-spionnage-leider"; „McCarthy zegt spionnage-ring mogelijk nog in actie in Ft. Monmouth laboratorium"; „Radar-getuige zal alles over spionnage vertellen"; „McCarthy zegt Sovjet kreeg geheimen"; „Monmouth-employé verbonden met Hiss-spionnage-ring"; „27 employé's in McCarthy's onderzoek geschorst". In werkelijkheid waren de schorsingen het resultaat van onderzoekingen begonnen door het leger en alle andere Federale Departementen n.a.v. een algemene order van President Eisenhower April 1953; de beschuldigingen betroffen geen spionnage, maar meestal „associatie" met verdachte lieden. Voorbeeld: een ingenieur in electronen met elf jaar diensttijd moet op het ogenblik het tegendeel trachten te bewijzen van een beschuldiging „dat verschillende van uw collega's u de reputatie van communist hebben gegeven in de jaren vóór 1942...." Sommige employé's zijn geschorst omdat zij lid zijn geweest van organisaties, waar ook communisten deel aan kunnen hebben genomen. In het kort: hetgeen het subcomité heeft bekend gemaakt over mogelijke spionnage in het verleden of heden in Ft. Monmouth is verre van voldoende om als bewijsmateriaal in een gerechtshof te kunnen dienen.

BEGIN NOVEMBER: Een lid van een Staatscommissie voor tekstboeken, een zekere mevr. Th. White in Indiana, verklaart dat het kinderverhaal „Robin Hood" uit de boeken der Indiana-scholen verbannen moet worden, omdat het de communistische gedachtenlijn volgt van „beroving van rijke lieden om armen te bevoordelen". (Het agentschap Tass en de Moskou-radio hebben het bericht geamuseerd uitgebuit voor propaganda).

HALF NOVEMBER: Minister Brownell verklaart dat diegenen, „die wisten dat Harry Dexter White een spion was, hem benoemden tot een hoge positie".

EIND NOVEMBER: Op een repliek van Truman over de radio, verklaart McCarthy, dat hij net zoveel radio-tijd als de ex-president ter beschikking wil krijgen om Truman te antwoorden. De radiostations — die „onderzoekingen" vrezen als ze niet aan de wens van de Senator gehoor geven — stellen de verlangde tijd beschikbaar. Tijdens zijn radiorede attaqueert de Senator de buitenlandse politiek van minister Dulles door te spreken over een „onechte wapenstilstand" en „geparfumeerde nota's aan Amerika's geallieerden". Hij recommandeert afsnijding van alle financiële hulp aan die geallieerden, die „goederen van welke aard ook naar China exporteren" daar dit „bloedhandel" is. McCarthy roept zijn luisteraars op aan President Eisenhower te schrijven over hun ontevredenheid met Amerika's buitenlandse politiek Van ongeveer 30.000 telegrammen die daarna het Witte Huis binnenstromen, zouden 2:1 vóór McCarthy geweest zijn; (hoeveel er bij zijn geweest van McCarthy's eigen propaganda-apparaat, is onbekend).

BEGIN DECEMBER: Senator Jenner dringt bij Canadese autoriteiten aan op een gesprek met de voormalige Sovjet-klerk, die indertijd een Russisch spionnagenet in Canada blootlegde, maar die zegt dat hij niets nieuws te melden heeft.

De komende verkiezingen

HALF DECEMBER: Het Republikeinse Nationale Comité plaatst zich aan de zijde van McCarthy (zoals de meerderheidsleider in de Senaat: Knowland, doet) door te verklaren dat, in tegenstelling tot President Eisenhower's wens, communistische infiltratie de grote rol zal spelen voor de 1954-verkiezingen.

Senator Alexander Smith, voorzitter van de Senaats-subcommissie voor het Verre Oosten, meent „dat er heel wat voor McCarthy te zeggen is (dit in verband met het afsnijden van hulp aan de landen die aan „bloedhandel" met China doen).

EIND DECEMBER: Senator Mc Carthy wordt door Republikeinse leiders verzocht zijn concentratie op subversieve elementen wat te verminderen, en zijn onderzoekingen op ander gebied, b.v. verkwisting en corruptie tijdens Truman uit te breiden.

BEGIN JANUARI: Canada is geïrriteerd over publiciteit in Amerika gegeven aan het vertrek van Senator McCarran en Jenner op weg naar Gouzenko.

— In de Senaat gaan stemmen op voor een vermindering van gelden voor McCarthy's subcommissie. Republikeinen maken zich bezorgd over het effect van de rivaliteit onder Jenner, Velde en McCarthy in hun jacht op communisten en krantenkoppen.

McCarthy, omgeven door zijn persoonlijke lijfwacht, verlaat het Capitool te Washington.

HALF JANUARI: Een gedistingueerde groep van voormalige ambtenaren in de Buitenlandse Dienst: de heren Grew, Armour, Bliss, Shaw en Phillips, verklaren in een open brief, dat het State Department doordrenkt is van vrees en intimidatie. Minister Dulles antwoordt op een persconferentie, dat hij daarvan geen bewijzen heeft gezien. (Zie echter verder onder EIND JANUARI).

23 JANUARI: In een rapport beschuldigt McCarthy's subcommissie voor permanente onderzoekingen de Informatie Dienst van het State Department voor het buitenland van niet-efficient en incompetent werk; vervolgens, dat de „allerbeste deskundigen in de Amerikaanse Informatie Dienst totaal ongeschikt waren hun opdracht uit te voeren". De subcommissie zou Mr. Streibert, hoofd van de Dienst, eens over een en ander willen ondervragen. Ofschoon de Informatie Dienst - vroeger bekend onder de naam „Voice of America" - twee maal in 1953 werd „onderzocht", zeide Senator McCarthy nu een „gedetailleerd onderzoek" van de Dienst te willen beginnen.

EIND JANUARI: Adviesgevers van de regering hebben het Congres verzocht de Informatie Dienst verdere formele onderzoekingen te besparen. McCarthy laat weten, dat hij er niet aan denkt en zegt dat hij weet dat „onderzoekingen een paar communisten vrees aanjagen en hen demoraliseren. Maar mij hindert het demoraliseren van communisten niet".

— De Eisenhower-regering stelt een commissie van deskundigen in om methoden aan te bevelen voor verbetering van een verzwakte en ontmoedigde Buitenlandse Dienst. (Reorganisatieplannen voor het State Department en Buitenlandse Dienst gaan terug tot 1949).

Namen van verdachten

BEGIN FEBRUARI: In Norwalk (Connecticut) vindt een comité van „Veteranen van Buitenlandse Oorlogen" het nodig er de aandacht op te vestigen, dat ieder lid, die enig Norwalk-bewoner van communistische neigingen verdenkt, verplicht is zijn gegevens daarover bekend te maken aan de F.B.I.

De Senaat stemt met 85-1 stem om McCarthy alle gevraagde gelden te geven voor zijn subcommissie voor permanente onderzoekingen: $ 241.000.—. McCarthy spreekt bij die gelegenheid over „het bewijsmateriaal van de spionnage, welke hij zeer onlangs in Ft. Monmouth had ontdekt". Niettegenstaande het feit dat minister Stevens in een open brief aan Senator Ellender twee weken eerder had laten weten dat er „geen spionnage of subversieve activiteit in Ft. Monmouth is".

— William D. Huskey, een beambte van het State Department, aan wie sinds 12 jaar behandeling van de „security" was toevertrouwd, o.m. gedurende bezoeken van Koning Paul van Griekenland, Koningin Elizabeth II (toen Prinses), Sir Winston Churchill, Koningin Juliana, ex-president Auriol, Indië's Nehru, de Shah van Iran en Kanselier Adenauer, neemt zijn ontslag, mede in verband met de ontdekking van zijn superieur McLeod (vriend van McCarthy) dat hij een Democraat is.

Haynie in „The Greensboro News"

— De 28e Patriottische Jaarconferentie van Vrouwen aanvaardt een resolutie voor „vlugge Congressionele actie tot terugtrekking van Amerika uit de Verenigde Naties". Op de goedkeuring van de resolutie volgde een toespraak van Senator Knowland, die tot 250 applaudisserende vrouwen zei, dat de Verenigde Naties „niet deed wat de organisatie had moeten doen" in de oorlog in Korea.

„Politieke sadisten"

HALF FEBRUARI: Het begint te blijken, dat van de sinds een maand levendig besproken 2.200 ambtenaren en employé's, die in 1953 de Regeringsdienst verlaten hebben (vrijwillig en onvrijwillig), en van wie verschillende leden van het Kabinet en van het Congres zeiden, dat deze allemaal als „veiligheids-risico's" of als nagenoeg „communisten-flirts" waren vertrokken, nauwelijks een handvol werkelijk iets met communisten te maken hebben gehad. Hoewel vlijtige journalisten dit uitvonden, heeft niemand in de regering officieel in duidelijke cijfers willen uitdrukken om welke redenen de diverse groepen, welke die 2.200 uitmaken, vertrokken zijn.

— Een reeks Republikeinen begeven zich op het pad om voor Lincoln's herdenkingsdag toespraken tot kiezers in het hele land te houden. De Democraten worden daarbij „verraders voor 20 jaar" (McCarthy) en „politieke sadisten" (Sherman Adams) genoemd. Het is een partij die „hopen bewijsmateriaal van stupiditeit, corruptie en verraad" heeft achtergelaten, die „verraad als hoofdbezigheid" had (Dir.-Generaal der Posterijen Summerfield) en die in Korea „onze vechtende soldaten met iedere mogelijke handicap" het vechten verzwaarde. En tenslotte „gooiden de Democraten de overwinning weg die onze mannen met hun bloed hadden gewonnen" (Senator Jenner).

— President Eisenhower adviseert zijn partijgenoten tegen dit soort van politieke aanvallen. Vice-president Nixon en Knowland adviseren daarna eveneens matiging. Enkelen luisteren, anderen niet.

— De voorzitter van het Nationale Republikeinse Comité zegt, dat McCarthy „EEN WAAR BEZIT VOOR DE PARTIJ IS". Het Comité heeft zich nu met McCarthy geïdentificeerd.

— Senator W. Langer verlangt dat de Opperrechter van het Hooggerechtshof, Earl Warren, benoemd door President Eisenhower, door de F.B.I. onderzocht moet worden, vóór dat de Senaat sanctie kan geven aan de benoeming....

BEGIN MAART: De houding van McCarthy tegenover Amerikaanse legerautoriteiten wekt alom in de V.S. grote verontwaardiging.

Voorbereiding op Pasen

Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Paaszaterdag en Pasen. Ieder jaar weer herdenken wij in het korte tijdsbestek van drie, vier dagen het wonderbaarlijkste geheim, dat zich ooit in de wereldgeschiedenis heeft voltrokken. Jezus Christus, de God-Mens, die Zijn lijden en sterven voorziet, stelt in opperste liefde het H. Sacrament des Altaars in om zo te kunnen blijven bij de mensen, die Hem nodig hebben. Dan ondergaat Hij het vreselijkste lijden en de schandelijke kruisdood alweer uit liefde voor de mensen en als dan in de ogen van de wereld de nederlaag volkomen is, als Degene die zich de Christus noemde is gestorven en begraven, dan staat Hij op Paasmorgen glorievol uit Zijn graf op en bevestigt zo Zijn Godheid en zijn goddelijke zending.

Maar in deze verrijzenis ligt tevens voor ons een rijke belofte. Immers ook ons is de verrijzenis beloofd. Ook wij zullen sterven en eenmaal uit de dood verrijzen om dan een eeuwig leven te gaan genieten.

Maar daarnaast geldt voor ons allen, dat wij ook reeds nu kunnen verrijzen. Zijn wij niet allemaal zondige mensen, die ondanks onze goede voornemens in fouten vallen en ons afwenden van God? Ons echter is juist door Christus' lijden en dood de mogelijkheid gegeven om, als wij gevallen zijn, als wij hebben gezondigd, als wij door de zonde gestorven zijn, te verrijzen. Als wij onze fouten oprecht betreuren en ze belijden in een goede biecht, kunnen wij met Christus opnieuw verrijzen. Onze ziel kan het leven in de heiligmakende genade herkrijgen en zo kunnen wij opstaan tot een nieuw leven.

Is er een schoner tijd denkbaar om ons deze grote genade en tevens deze grote plicht nog eens in herinnering te brengen dan juist de Goede Week, de voorbereidingsweek voor Pasen? Christus heeft voor ons geleden en is gestorven, moeten wij dan niet tonen, dat wij deze mateloze offerbereidheid van God weten te waarderen? Is het niet onze plicht ons te bezinnen op dit grote offer en ons leven opnieuw te beginnen.

Zo, met Christus verrezen, zal het Paasfeest voor ons allen zijn rijkste zin krijgen en zal het voor ons werkelijk een Zalig Paasfeest zijn.

AUTOHEFBRUG

Een fabriek te Oud-Beyerland vervaardigt electrische autohefbruggen met een capaciteit van 3 1/2, 6, 8 en 12 ton, welke worden gebruikt op smeerstations en in garages om reparaties aan automobielen gemakkelijker te kunnen uitvoeren. De rijbanen van deze smeerbruggen kunnen eventueel voorzien worden van een verlichting door middel van fluorescentiebuizen, welke zijn afgeschermd met plexi-glas. Alle smeerbruggen hebben gepatenteerde beveiligingen tegen kabelbreuk.

Denver. — In het Rotsgebergte-arsenaal van het Amerikaanse leger wordt thans het meest dodelijke gas ter wereld vervaardigd. Het gas wordt aangeduid met de letter „G".

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

29)

„Ik zou graag.... als het niet nieuwsgierig is, meneer Nick, ik zou graag willen dat u mij vertelde wat er met uw ogen is."

„Wilde je dat werkelijk horen, Burwell? Het is geen vrolijk verhaal."

„Als u het liever niet vertelt, meneer...."

„Er waren voetstappen achter mij, Burwell, van tijgervoeten. Door de hele stad, door al die mensenmassa's, door de drukke winkelstraten.... steeds maar achter mij aan...."

HOOFDSTUK XVIII

Bill komt op bezoek

Het was nu Bill's beurt om Diana een week lang aangenaam bezig te houden; en hoewel hij Diana aardig vond en het millioen zo mogelijk nog aardiger, zag hij er tegen op als tegen een hoge berg. Bill had nu eenmaal zijn hart verpand aan zijn paarden; om die paarden verwaarloosde hij zijn gezin, verspilde hij zijn geld en mislukte hij in iedere betrekking waarin hij ooit geplaatst werd. Hij was niet overmatig intelligent; hij deugde ook werkelijk voor niets anders dan voor de paardensport, want die dieren begreep hij en daarom kon hij er beter mee omgaan dan hem ooit met de voor hem onbegrijpelijke mensen was gelukt. En vooral vrouwen begreep hij niet; hij vond ze zo nu en dan erg aardig, maar hij begreep er niets van en voelde zich in hun gezelschap gewoonlijk zeer ongelukkig.

Maar zo langzamerhand was het tot hem doorgedrongen, dat de verspilling van zijn geld en de verwaarlozing van zijn gezin vormen aan gingen nemen die werkelijk onrustbarend waren en dat hij maatregelen moest nemen; en de best denkbare maatregel zou natuurlijk een huwelijk met Diana zijn. Stel je alleen maar eens voor wat je met een millioen zou kunnen beginnen op het gebied van de paardensport — je zou er een complete manege op na kunnen houden met een hele stoeterij, je zou, als je daar zin in had, eens flink kunnen wedden, en je zou nooit meer voor de noodzaak staan om een van die lieve dieren te verkopen. En er was meer; als hij met Diana trouwde zou hij nooit meer van mevrouw Nesbitt, zijn schoonmoeder, te horen krijgen dat hij zijn voeten niet goed veegde en dat zijn nagels vuil waren — misschien zou hij dan zelfs in zijn eigen huis mogen roken, en misschien zou de opvoeding van de kinderen in andere banen geleid kunnen worden.

Priscilla, de oudste, was geboren om paard te rijden; zij had de bouw en het gevoel voor; en voor Dan, die er misschien niet zoveel zin in had, zou het uitstekend zijn, want die jongen versufte en verbleekte en bedrief zijn ogen bij alle boeken die hij las. Bill was wel in zoverre een goed vader dat hij dit inzag, maar mevrouw Nesbitt was het er niet mee eens.

„Paardrijden is onhygiënisch," zei ze.

„Waarom?" vroeg Bill verbaasd. „Een net paard wordt iedere dag schoongepoetst."

„Zij hebben een lichaamslucht," hield mevrouw Nesbitt vol.

„Wij ook," wierp Bill tegen.

„Ik niet," sprak zij verontwaardigd, „en wie daaraan lijdt moet zich verschonen. Maar paardrijden kan niet hygiënisch zijn, en de kinderen kunnen er hoogstens erger door verwilderen. Bovendien ben ik er principieel tegen dat het dier dienstbaar wordt gemaakt aan de mens."

„Ik heb mijn paarden nog nooit horen klagen," bromde Bill, maar zij had het pleit toen al voor de zoveelste keer gewonnen, en Priscilla moest haar ruiterneigingen uitvieren op de rug van haar vader; want dat hij dienstbaar werd gemaakt aan de mens vond mevrouw Nesbitt uitstekend.

Bill klaagde nooit over haar. Sinds hij in de eerste en laatste romantische bui van zijn leven hals-over-kop met Jane Nesbitt getrouwd was, had hij zich aan hem vastgeklampt; het leek eigenlijk meer of hij met haar dan met de zwakke, stille Jane in het huwelijk was getreden, en hoewel hij oprecht bedroefd was geweest over de dood van zijn vrouw, had hij nooit gevoeld dat hij weduwnaar was geworden, want mevrouw Nesbitt blééf. Zij bleef volkomen belangeloos; zij leidde de huishouding, zorgde voor Bill, voedde de kinderen op, en was, kortom onvermijdelijk.

Maar dezer dagen was in Bill het stoute denkbeeld opgekomen, dat hij haar kon ontsnappen als hij slechts Diana en haar millioen zou kunnen veroveren. Hij zag er, zoals gezegd tegen op om het te proberen, maar hij deed het.

Bill bekeek zichzelf in de spiegel. Zijn uiterlijk was niet kwaad, dat zag hij zelf wel; hij was misschien een ietsje te dik, maar dat zou wel overgaan als hij eenmaal voorgoed tussen de paarden in zat — en overigens was hij een knappe jongeman, blakend van kracht en gezondheid. Wat dat betrof voelde hij, dat hij een betere kans bij haar zou maken dan de spichtige Eben en de slordige Peter. Maar hij was verstandig genoeg om in te zien, dat uiterlijk schoon alleen niet voldoende is om het hart van een vrouw in liefde te doen ontvlammen. Hij moest een tactiek hebben. Hij moest zich zo aan haar voordoen, dat zij hem zou gaan bewonderen, dat zij tegen hem zou gaan opzien. Het jammere was, dat geen vrouw ter wereld nog ooit tegen Bill Shatswell had opgezien.

Op dat punt van zijn overpeinzingen gekomen kreeg Bill echter een geniale inval, en hij ging naar de bioscoop. Hij ging een week lang iedere dag naar de bioscoop en hij zag er zoveel liefdes-films en romantische verwikkelingen, dat hij naar zijn paarden ging verlangen, en meer dan ooit opzag tegen die geschiedenis met Diana. Maar hij had op deze wijze ten minste enige verschillende manieren leren kennen waarop filmhelden het vrouwenhart in vervoering weten te brengen.

Daar was allereerst een methode die speculeerde op de gevoeligheid van het vrouwenhart. Je zei, dat je van je prille jeugd af altijd miskend, verkeerd begrepen en verkeerd beoordeeld was. Je was altijd alleen geweest, en had verlangd naar iets schoons, dat je niet kende, maar wel voelde en vermoedde.... De wereld was tegen je geweest. Tot nu toe....

Bill besloot deze methode maar niet toe te passen. Eén blik in de spiegel leerde hem, dat hij er veel te gezond uitzag. Bovendien was het gevaarlijk om te zeggen dat je verkeerd begrepen en miskend was, wanneer iedereen je blijkbaar met één blik doorzag.

Dan was er de beschermende wijze van optreden. Je noemde haar „klein meisje", en nam haar tere, zwakke handje in de stevige greep van je mannelijke vuist. Eventueel was dit en te combineren met de man-van-de-wereld-methode, die daaruit bestond dat je deftige ober-kellners bij hun voornamen noemde, met een enkele oogopslag zag wat je van de wijnkaart moest bestellen en een boodschap naar de chef-kok zond om hem te laten weten dat hij nog een vleugje knoflook in de gebakken oesters moest doen.

Maar Bill voelde, dat ook dit plan moeilijkheden in zich borg. Hij zou in zeer korte tijd nog vriendschap moeten sluiten met een aantal deftige ober-kellners. En misschien gaf Diana niets om een vleugje knoflook; hijzelf hield er al helemaal niet van. Bovendien was hij zijn Frans al op deugdige leeftijd gaan verwaarlozen, en hij was hiermee voortgegaan tot op de huidige dag. Zijn pogingen om uit Franse menu's een maaltijd samen te stellen werden gewoonlijk bekroond met het opdienen van gepocheerde eieren in kalfshersens, poffertjes of broodpudding. Dus weg met de man-van-de-wereld.

Hij besloot ten slotte zich bij de oermens- techniek te bepalen: de manier van doen van een mán, een kerel uit één stuk, een bonk graniet, wilskrachtig, spierkrachtig, hard, onverschrokken — kortom: een soort holbewoner, maar dan met een gouden hart. Bill had zich daar altijd al toe aangetrokken gevoeld. Zoiets lag hem, meende hij. Nu is het, ongelukkig genoeg voor Bill, heel gemakkelijk om je voor te stellen dat je een oermens bent wanneer je voor de spiegel staat je vestje aan te trekken; dan kun je zelfs je mond in een energieke plooi vouwen, je wenkbrauwen fronsen, en je voorstellen dat je een sterk karakter hebt en dat niets gemakkelijker voor je is dan vrouwen het hoofd op hol jagen — maar wanneer je eenmaal uit je eenzaamheid bent getreden en de wereld met je vastberaden mond en je gefronste wenkbrauwen tegemoet treedt, valt het nog lang niet mee.

Op de ochtend dat hij zijn veldtocht begon slaagde Bill er maar net in zijn illusie te bewaren tot hij het plein overgestoken was en Burwell's koelen blik ontmoette. Onder die blik moest hij het opgeven. Hij bloosde. Hij stotterde. Hij zag er even schuldig uit als toen hij kastanjes door het raam van zijn oom had gegooid, of toen hij gesnapt was terwijl hij Paul Revere en zijn paard met koolrapen versierde. Bij beide misdrijven had Burwell hem even minachtend en koel opgenomen als nu: de kneep om zijn mond en de frons tussen zijn wenkbrauwen verdwenen als sneeuw voor de zon, en hij was niets anders dan Bill Shatswell, geen holbewoner, toen hij hakkelend informeerde:

„Zou.... en.... zou...."

„Jawel, meneer?"

„Zou miss Diana thuis zijn?"

Ik veronderstel het niet, meneer. Miss Diana rekende er op dat u vanmiddag kwam. Zij is zojuist uitgegaan."

Bill voelde zich opgelucht. Uitstel is geen afstel, maar misschien kon hij in de komende uren die holbewonersmethode nog eens bestuderen.

„Had ik afgesproken voor vanmiddag?" vroeg hij verbaasd. „Nou, geef me dan mijn jas maar weer, en zeg.."

Maar op dat ogenblik hoorde hij een geluid, dat hij hier in huis allerminst verwachtte; boven begon iemand te fluiten.

Burwell zag zijn verbaasd gezicht en knikte.

„Neem me niet kwalijk, meneer. Wij kregen gisteravond een gast."

„Wie.... wie is....?"

„Meneer Nick, meneer."

„Nick!" riep Bill.

Hij grijnsde van het ene oor tot het andere en rende de trappen op, met twee treden tegelijk, om zijn neef te gaan begroeten.

Nick Jocleyn was die ochtend al aan het ontbijt gewest toen Diana beneden kwam. Hij zat rustig aan tafel, en hield met zijn verbonden linkerhand een kopje koffie vast. De donkere brilleglazen waren op het Paul Revere-plein gevestigd. De smartelijke lijnen stonden scherper dan ooit om zijn mond gegrift. Hij had zich geschoren, maar in zijn hals had hij zich gesneden en er zat een bloedvlek op zijn boord.

Diana zag dit alles al in de deuropening, voordat hij zei „Er komt iemand naar beneden, Burwll." Burwell antwoordde: „Het is miss Diana, meneer" — en verdween door de schuifdeur. Zij waren alleen.

Het gevoel van medelijden, dat zij ook deze nacht gevoeld had, verstikte haar bijna, maar zij slaagde er in om kalm en rustig te spreken. Hij stond op, liep naar haar stoel en trok die voor haar onder de tafel uit.

„Ik vrees dat ik verder niet behulpzaam kan zijn, zei hij, en zij sprak haastig: „laat dat maar...."

Hij bleef een moment daar achter haar staan. Zij kon hem, in de oude spiegel tussen de ramen, juist zien.

„Ik vind het nog altijd jammer dat je toen niet met mij mee mocht om even te vliegen," zei hij.

Hij glimlachte nog, en zijn gelaat stond nu ook niet zo bitter meer.

„Herinner je je mij nog?"

„Dat meisje met de gekreukte blouse en die haarvlechtjes? Natuurlijk herinner ik me die. Hebben ze je haar afgeknipt?"

„Nee."

„Zie je er nog altijd zo uit?"

„Nee — ik hoop tenminste van niet."

„Dat spijt me," zei hij ernstig, „dan had ik me je voor kunnen stellen als ik met je praat of aan je denk."

Maar verder spraken zij geen woord dat op zijn blindheid betrekking kon hebben. Burwell kwam weer binnen, en spoedig daarna ging Nick fluitend naar boven. Het was Burwell, die haar precies vertelde wat er met zijn ogen gebeurd was.

(Wordt vervolgd)

Tom Poes en de wens werkster

1733

1846. — De goudstroom uit de brandkast spoelde de kamer binnen en schoof Bul Super van de voeten, zodat de schurk onder luid gerinkel ter aarde stortte. Daar zat hij nu tot aan de oksels in de muntstukken en slikte moeilijk.

„Haha!" riep heer Ollie, „een grappig gezicht, niet? Het is een aardig spelletje voor iemand van mijn stand — ik doe het regelmatig twee maal per dag, dat houdt het leven er een beetje in. En het opruimen is heel eenvoudig, Wijmpje doet daar niet langer dan vijf minuten over. Och ja, men moet tenslotte ook een beetje pret van zijn geldhebben, wat jij?"

„Uncheglukmpff!" sprak Super. „Het zitten tussen al dat goud had een slechte uitwerking op hem, dat was duidelijk te zien aan de ongunstige trek, die er op zijn gelaat verscheen. De slechtste eigenschappen borrelden uit zijn verdorven innerlijk naar boven en plotseling schoot hij overeind, onder het trekken van een revolver.

„Handen omhoog!" snauwde hij. „Ga daar tegen de muur staan, bolle! En geen grappen......"

Op dat ogenblik kwam Tom Poes de kamer binnen, Een ogenblikje staarde hij verbluft naar het toneeltje, dat zich aan zijn ogen ontvouwde en toen maakte hij zich gereed om snel weer weg te gaan. Maar de schurk had hem in de gaten en wenkte kort.

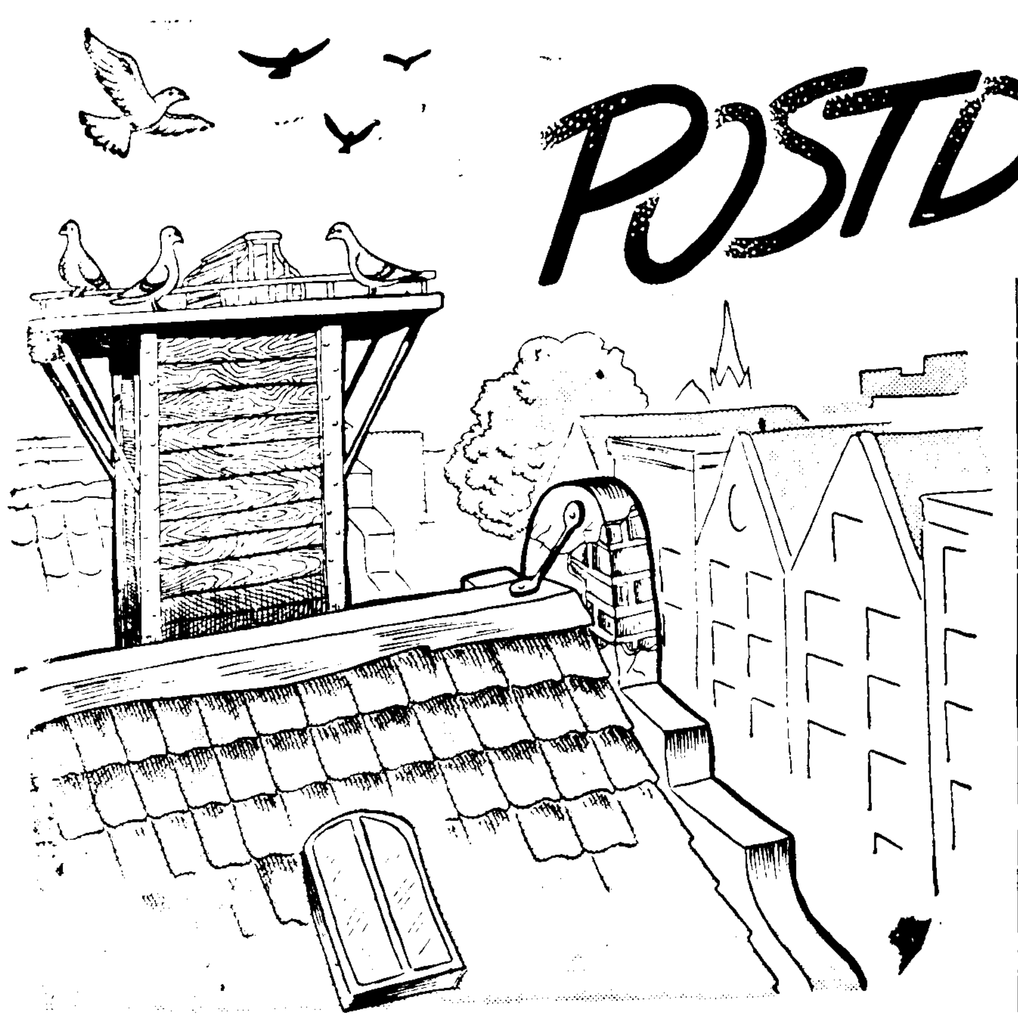
„Ga er bij staan!" beval hij. „Vlug, of ik schiet! Dit is de grootste zaak, die ik in jaren heb opgeknapt en ik heb geen zin om veel tijd aan jullie te verknoeien. Handen omhoog en tegen de muur!"

Tom Poes gehoorzaamde, maar terwijl hij dat deed riep hij luidkeels om Wijmpje.

„Wat betekent dat??" grauwde Super, de vinger om de trekken klemmend, „wie is Wijmpje?"

„O, dat is de werkster maar!" zei Tom Poes. „Het lijkt me makkelijker voor je als die er ook bij is!"

AMIGOE VAN DE JEUGD

Heel veel jongens houden tegenwoordig postduiven. In bijna alle plaatsen van ons land zijn postduivenverenigingen, die regelmatig wedvluchten organiseren. Daarbij wordt nagegaan, welke duiven het snelst kunnen vliegen. De duiven van al deze mensen worden dan per trein naar een bepaalde plaats in binnen- of buitenland gestuurd en op een morgen, meestal op een Zaterdag of een Zondag, losgelaten. Het is voor de duiven nu inderdaad mogelijk de weg terug te vinden. Ze schijnen daarvoor een apart zintuig te bezitten. Even maken ze een paar grote kringen in de lucht boven de plaats waar ze werden gelost en schieten dan pijlsnel in de goede richting naar huis.

Daar zit de eigenaar al te wachten en bij aankomst geeft hij daarvan onmiddellijk bericht aan het bestuur van zijn vereniging.

Heel veel jongens vinden dit een leuke sport en zouden er erg graag aan meedoen.

Maar het is dan toch eerst wel nodig, dat je iets meer over postduiven weet. Je dient te weten, hoe je ze moet voeren en hoe de hokken moeten worden ingericht en onderhouden.

Heb je die kennis niet, dan komt er al gauw ziekte onder je dieren en bereik je ook niets met de vliegprestaties.

Voor vandaag wil ik je eens iets vertellen over de afkomst en de geschiedenis der duiven.

Onze tamme duiven stammen af van de rotsduif, een blauwgrijze vogel met groene metaalglansen over de halsveren en twee zwarte banden over de vleugels. Deze duif leeft in de gebergten langs de Middellandse Zee en in Midden-Azië.

Minstens 3000 jaar geleden hielden de mensen al duiven. Bij de toen beschaafde, heidense volken werden ze als heilige dieren beschouwd. Men kwam tot deze gedachte, omdat de duiven graag op de tempeldaken rustten.

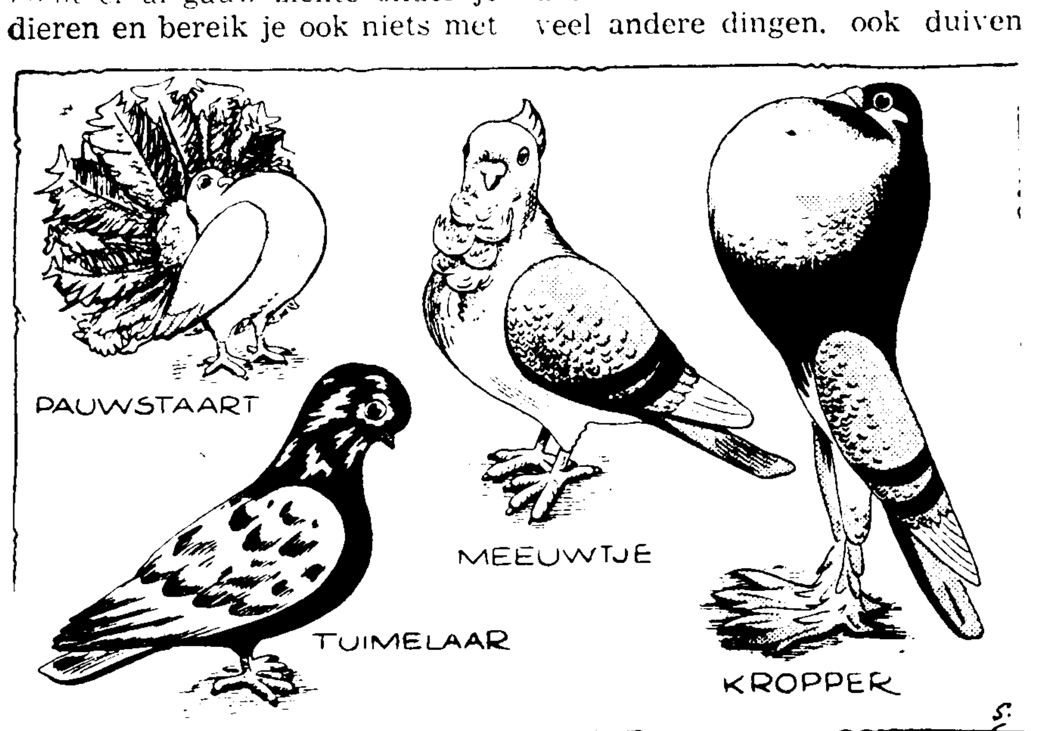
Op de oude Egyptische gedenktekenen vindt men ook dikwijls duiven afgebeeld.

In Assyrië waren ze toegewijd aan de godin Semiramis en daarom mochten de Assyriërs geen duivenvlees eten.

Ook de Grieken hielden veel duiven en ze wisten reeds verschillende rassen te kweken. De kruisvaarders brachten, als zoveel andere dingen, ook duiven mee naar deze streken en al gauw waren het ook hier erg geliefde huisdieren.

In de loop der eeuwen zijn heel veel duivensoorten ontstaan, vooral onder de zogenaamde sierduiven. Zo kent men pauwstaarten, raadsheren, kroppers, meeuwtjes en tuimelaars.

De postduif is een der snelste vliegers. Reeds eeuwen gebruikt men haar om berichten over te brengen. Deze werden dan in een klein kokertje onder de vleugels of aan de poten bevestigd. Zo waren het heel snelle koeriers. Hun gemiddelde snelheid is vijfenvijftig kilometer per uur. Maximaal bereiken ze wel honderd kilometer.

HET DOMINOSPEL

Het domino(spel) werd in de kloostergevangenis van Monte-Cassino uitgedacht door twee monniken. Uit de muur van hun cel hadden zij rechthoekige stukjes kalk gesneden en deze van verschillende punten-aantallen voorzien. Dat waren hun stenen. Als ze tijdens hun spel voetstappen hoorden naderen, hieven zij, om alle vermoedens af te wenden, uit volle borst psalm 110 aan, dat in het Latijn begint met „Dixit Dominus Domino.

DAMAST

Zijden, linnen en wollen stoffen, waarin bloemen of figuren geweven zijn, noemt men damast, afgeleid van de plaatsnaam Damascus, waar dergelijke weefsels het eerst werden vervaardigd. Van dezelfde afkomst is het woord damasceren, dat is staal met bloemen en vlammen versieren en met goud en zilver inleggen, hetgeen voorheen vooral bij slag- en steekwapens toepassing vond.

STOOMMACHINE

In 1769 had James Watt het alleenrecht op een stoommachine. In het eerst werd ze alleen gebruikt om water uit de mijnen te pompen. In 1785 werd er een geplaatst in een katoenfabriek. Ze kwam slechts zeer langzaam in gebruik wegens de tegenwerking van de handarbeiders.

Door het struikgewas zoekt Jim zijn weg naar de vreemde vogel. „Ik moet er nu toch wel dichtbij zijn," zegt hij hardop.

Op het horen van een stem houdt de zeerover met fluiten op en plots grijpt hij Jim bij de enkel. „Jou heb ik, ventje," grinnikt hij

Jim roept nog om hulp, maar Ned is te ver weg om hem te horen. Ned denkt ook, dat Jim naar De rappe Jager is teruggezwommen.

Hij duikt weer in het heldere, lauwe water en klimt weldra langs een touw tegen het schip op. Hier ontmoet hij Maja.

„Dit hebben Jim en ik voor je gemaakt," zegt hij, haar het snoer overhandigend. Maja is er heel blij mee en vraagt dan, waar Jim is

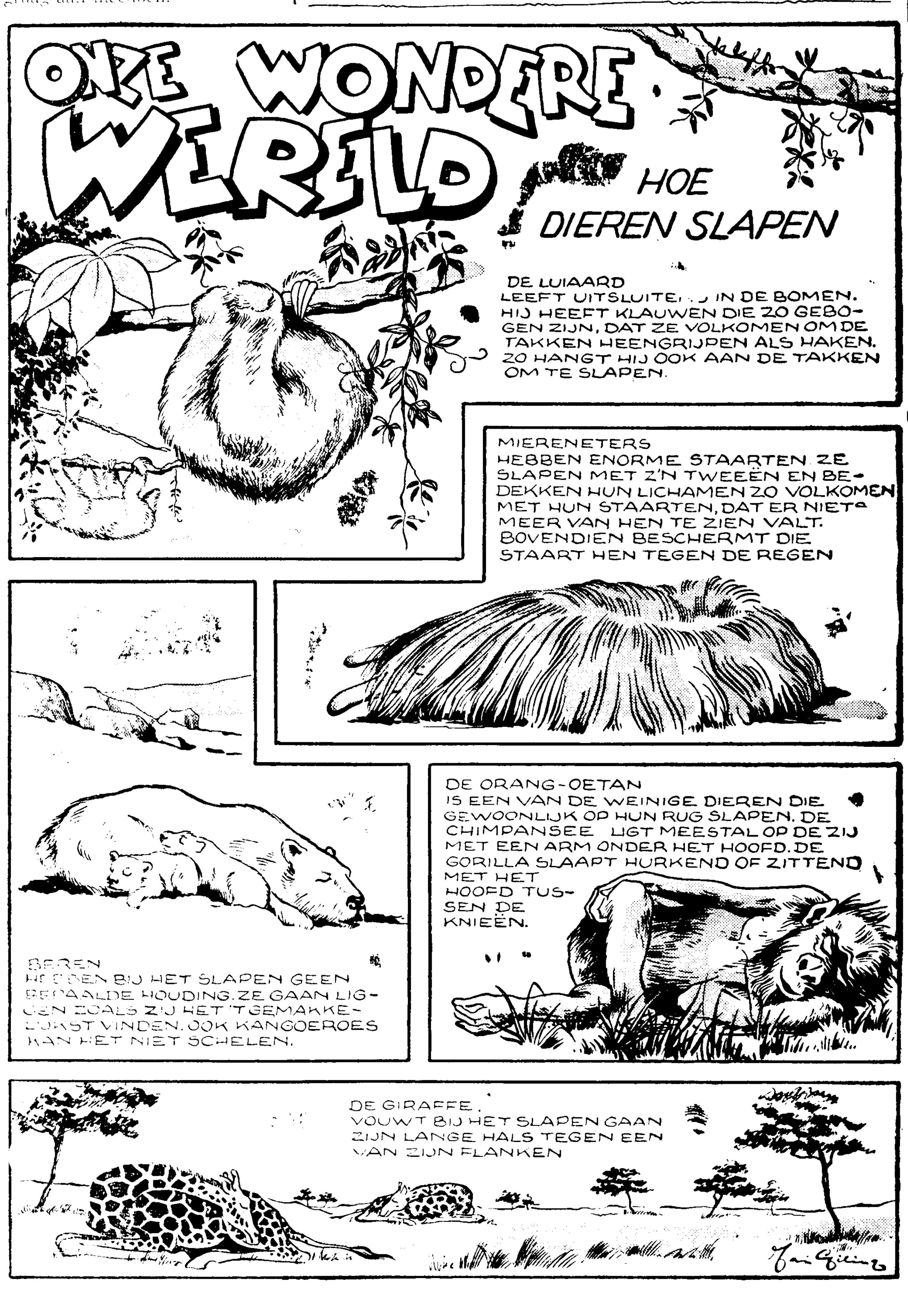
Het hele schip wordt afgezocht, maar Jim is nergens te vinden. „Dan moet hij nog op het eiland zijn," veronderstelt Ned.

Een boot wordt neergelaten en Daro, Sjel en Ned roeien naar het eiland. Ned voelt zich niet helemaal gerust, maar Daro meent, dat ze Jim gauw genoeg zullen vinden

Ze zijn inderdaad al spoedig op de plek, waar Jim door de zeerover is overvallen. Alles wijst er op, dat er gevochten is en Daro vindt Jim's zakmes.

Plotseling zien Daro en Sjel, dat Ned in de diepte verdwijnt. Beiden vliegen naar de plek, waar hij stond, om hun kameraad te hulp te komen.

Als ze op de plek aankomen, staan ze voor een stenen trap, die naar de diepte leidt. „Hé, Ned!" roept Sjel. Maar Daro maant hem aan, voorzichtig te zijn. Er kunnen vijanden rondlopen.

Hoe kaas gemaakt wordt

Jan en Joop waren op bezoek bij boer Theunis. Het was vacantie en ze waren na een lange zwerftocht op de boerderij terechtgekomen.

Daar liepen ze nu door de stal. Het vee was in deze tijd van het jaar binnen en dat gaf aan boer Theunis heel wat werk om alles schoon te houden.

Rustig lagen de koeien te herkauwen. Het was hier lekker warm voor hen. Toch zouden ze tegen de Meimaand loeien van ongeduld om de vrije groene weide weer in te gaan

Een vrolijk gezicht is dat, wanneer het vee naar buiten gaat. De kalfjes, met de staart in de hoogte, maken dan de malste sprongen en draven als jonge honden.

Daar kwam ook de boerin eens kijken. Ze zijn goede vrienden boer Theunis en zijn vrouw met de jongens.

„Hebben jullie zin in een glas melk?" vroeg de boerin.

Nu, daar hadden de jongens wel trek in. Met de boerin gingen ze naar de keukenkamer, een groot, gezellig vertrek, waar het fornuis heerlijk snorde. Ieder kregen ze een glas melk met een dikke plak koek.

De boerin ging ook even zitten. „Ja, jongens, daar heb ik nu wel even tijd voor. 's Zomers gaat dat meestal niet. Vooral het kaas maken kost dan erg veel tijd en zorg."

„Maakt u dan zelf kaas?" vroeg Joop.

„Ja", antwoordde de boerin, „het kaas maken is altijd het werk van de boerin.

Ik zal je vertellen hoe we het hier doen", zei ze. „Misschien gaat het in andere streken van ons land wel iets anders, maar erg veel zal het niet schelen.

's Zomers als de koeien in het land zijn en daar volop gras kunnen eten, geven ze meer melk dan nu. Van die melk ga ik zogenaamde graskaas maken. Er is heel wat melk nodig, want voor één kilo kaas is ongeveer tien liter melk nodig.

De melk wordt in een tobbe gedaan. Deze tobbe heeft een dubbele wand. Zodoende kan ik, door warm water tussen de wanden te gieten, melk op de stremtemperatuur brengen.

Dan gaat er een vloeistof in de melk, die stremsel heet. Stremsel wordt door de fabrieken geleverd. Wanneer die vloeistof er in is, wordt de melk dik. Na ongeveer een half uur lijkt ze wel wat op pudding. Is de melk dik genoeg, dan gaan we met naast elkaar geplaatste messen de dikke pap verdelen in kleine stukjes. We krijgen nu twee stoffen: de stukjes dik geworden melk, die we wrongel noemen, en een dikke vloeistof, wei genaamd. Van de wrongel maakt men kaas.

Wanneer er ongeveer vijftien minuten is geroerd, wordt de wei er afgeschept en wat heet water toegevoegd. Dan nog vijftien minuten roeren en ik doe de wrongel in een houten vorm die van binnen even groot is als de toekomstige kaas. In die wrongel zit echter nog te veel wei. Deze moet er eerst uit. We leggen nu een doek in de vorm en doen de wrongel daarin.

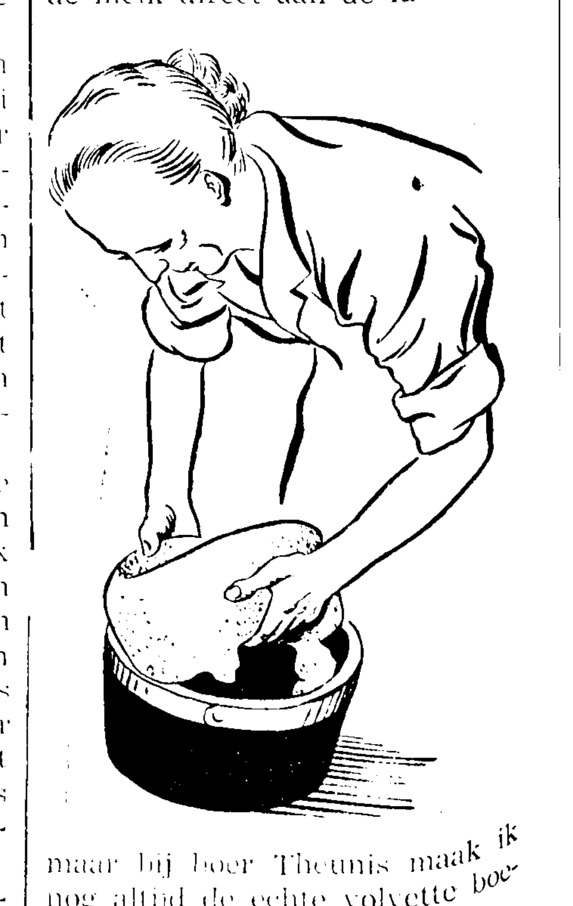
Je moet maar eens naar de korst van een kaas kijken, dan zie je vaak de afdruk van de doek er in. Met deze doek er om en in de vorm gaat de kaas onder een pers om het model te krijgen en de laatste wei er uit te persen. Is dit gebeurd, dan gaat de kaas voor enkele dagen in een pekelbad. Dit is voor de smaak en in de kaas moet ook zout om ze goed te houden.

Hierna wordt de kaas op planken gelegd om te rijpen. De schimmel moet steeds goed van de korst gehouden worden. De kazen worden dan ook af en toe afgewreven.

Ook keren we ze steeds om, dan houden ze het goede model.

Jonge kaas kan al na enkele weken gebruikt worden, maar je hebt natuurlijk ook wel eens van belegen kaas gehoord, die is soms wel een jaar oud.

De fabrieken maken ook kaas en daarom verkopen veel boeren de melk direct aan de fabrieken,

maar bij boer Theunis maak ik nog altijd de echte volvette boerenkaas."

